

ଶା ପ ରୂପ ଉପମର ଏକ ଟଟିଖ ମନ୍ଦିର

ଅନ୍ୟକ ବ୍ୟୁତ ଶାନ୍ତି କରାଇବା ନ କଲେ ଆର
ଜଣା ନାହିଁ ! ସେହିକଣଠାର ଗୁରୁତ୍ୱମେଣ୍ଟ
ଏବଂ ବେଳକିମେ ପଦ୍ଧତି ହୋଇ ଉଚ୍ଚାରିତ
ଖ୍ୟୁତ ନାଥକର ଉପାୟ କଲେ ଓ ଏଥିମେ ଯେ
ତାଙ୍କ କେତେ କର୍ମଶାଲା କର୍ମଚାର ହେଉଥ-
କୁଣ୍ଡ ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂଷ । ଏ ପରୁ ଦେଖି
ବୋଧ ହୁଅର ଜେବାକି ଜଣି କି ଗୁରୁ
ତାଙ୍କ କର୍ମଶାଲକ ଉପରେ ଘଟଇଲା ।

ଗରୁଟିମେଣ୍ଡୁ କର୍ତ୍ତା ଦର୍ଶ ଅର ସାବଧାନରେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଆୟୁର୍ବେଦୀ ପୂର୍ବର ହୁଏ କରୁଥିବା-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଏତେ ବ୍ୟୁତ ଅନ୍ୟକ ହେବିର ଚାହୁଁପେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଜାରି ନ ଗଲା ତାହିଁ ଉଣ୍ଡିଧା କୋଣ୍ଠ
ଜାରି ଗଲ ଅନୁଭ୍ବବନାଳର କର୍ତ୍ତାଙ୍କାରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ ସଂହାରିତ ରଣ ହେଥିଲା
ଅନ୍ୟକ ହେବେ ଯେ ବାରିକମାତ୍ରର ବ୍ୟୁତ
ଏଥର ମୂଳ ବରଣୀ । ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏ ବରଣ
ବ୍ୟୁତ ଅନ୍ୟକ ହେବାରୁ ଓ ଉତ୍ତରଦର୍ଶର
ନାହା ହଜରେ ପୂର୍ବେ ପଢ଼ିବାର ଗରୁଟିମେଣ୍ଡୁ
ପାହାୟିବାନରେ ସୁର ଝାରା ବ୍ୟୁତ କଲେ
ମୁଣ୍ଡ ସେହି ଦିଦେଶରେ ଅନେକ ସାଧାରଣ
ଉପକର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ କଲେ । <ହୃଦୟ
ଅନ୍ୟକ ବ୍ୟୁତ ହେବ ବୋଲି ପୂର୍ବର ହିର
ଦରବାର ସମ୍ମାନନା ନ ହଲା । >ପର ଘଟିନ-
ବିନ୍ଦୁରେ ଯେତେ ଝାରା ସ୍ତରିକ ଆମା କୁଳ
ତାହିଁ ପରିଷକ ହେଲ ନାହିଁ । ମମୁକ୍ଷୁପଥରେ
ଆନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ବର ଜୀବି ମନ୍ଦ ଡିଗା ପଢ଼ିଲା

ତହୁଁ କରୁଥିଲେ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତର ପଦ୍ମନାଭ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କେବଳ ବହୁତ ଦୁଃଖ ବିଜୟ ହେଲେ
ନାହିଁ । ଏ ଅଥ ଆଜି କେତେ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବରେ
ଆମୁ ଅଳ୍ପ ହେଲା ମୁହଁରାଣୀ କେବୁ ଭାଗ ଅଧିକ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ବାରକମ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଳକା
ହେଉଥି ବ୍ୟଥି କୁଣ୍ଡି ହେବାର ସଂଘାଧାରିଙ୍କ
ବୋଲନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବେଳ କ୍ଷାତି ସହେବ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏହୋଷ ବାରକମ୍ ସ୍ଵର୍ଗର
ନୁହଇ କାରଣ ବାରକମ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଳକାର
ଶୌଣଦିତ ବ୍ୟଥିର ବ୍ୟଥିମ୍ବା ହିଅଇ ନାହିଁ ।
ବାରକମ୍ ସ୍ଵର୍ଗର ଲୋକମାନେ କେବେ ବୋଲନ୍ତି
ନାହିଁ ଯେ ସେଠିରେ ଛିତେଇ ଏଠାରେ
ବାରକ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରାଳୟ ବିମ୍ବା
ହଢ଼ିବି ଧର ସ୍ଵର୍ଗ କରିବ । ଅନ୍ୟକଥା ମହିଳା
ମାର କାହିଁମନ୍ଦିର କୋଣାର୍କ କର୍ମ କରିବା
ହେବାର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଦେଖିଲୁଣେ ବାରକ-
ମାତ୍ରାମନ ସେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ହିଅଇ ଅଗ୍ରବ

ବାରକମାସୁଲ୍ଲାର ଦେଖ ଛିନ୍ଦିପେ ହେଲା ?
ଆମ୍ବେମ ନେ ଏ ଯୁକ୍ତିରୁ ଅମୂଳକ କହୁ ନାହିଁ
ବାସ୍ତୁକରେ କୌଣସି କର୍ମଗୁଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ଫଗମାସ
ନ କଲେ ବରିକମାସୁର ସାହେବ ନଜର
ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅସୁକ ବ୍ୟୟ
ହେଲେ କର୍ତ୍ତାର ଦୋଷ ଆଞ୍ଚପ୍ରତିକଳାଗ
ଦେଖ କାହିଁକି ଧର୍ଵିବ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ
ଶବ୍ଦାବ୍ୟଥ ଦୋଷ ଦୋଷକୁ ଯେ ବରକମାସୁଲ୍ଲାରେ
ପଣକ ଜୀବାରେ କାହାଣେ ଜଗ ହିଥାର
ଯେବେ ଏକଥା ସଜ୍ଜ ହୋଏ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ
ବାରକମାସୁଲ୍ଲାର ଅନେକ ଦୋଷ ରହିଲା । ତିଥି-
ଯୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ୟୟରେ କର୍ମ ଲୋଇବା ପାଇଁ
ଏ ମହିନାର କୃତି ଦୋଷକୁ ମୂଳବର କ୍ଷତି-
ଦିନିତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସେ ଯାହା ହେବ ଏତେବେଳେ ଅସ୍ତ୍ରକ
ବ୍ୟଦୁର ବାରଣ ଜିନ୍ମାରେ ବ୍ୟଦୁ ଜହୁବା ଉଚ୍ଛିତ
ନୁହିଲ ଓ ଶ୍ରାସକୁ ଗର୍ବରୁକେନରି ମେତ୍ର
ଶାହେବ ଯଥାର୍ଥ ବିଶୁର କର ଆଗେ ବ୍ୟଦୁ-
ଜିନ୍ମାର ଉଷାୟ କରିଥିଲୁ ପୂଜୀସ ଓ ବାରି
କମ ସୁରାରେ ଯେତାର ବ୍ୟଦୁ ଲାଘବର
ଉଷାୟ ହୋଇଥିଲ ତାହା ପୂଜୀର ଏପଦିକ ରେ
ପକାଗ ହୋଇଥିଲା । ଏବେ କଟାଇ ଏକ ମହି-
କୁମାର ବ୍ୟଦୁ ଜିନ୍ମା କରିବର ପ୍ରସାଦ ଶୁଣା
ଯାଏ କିନ୍ତୁ ସବ୍ୟାଙ୍ଗେଶ୍ଵା ନହିଁ ପ୍ରମାଣ କହିଥିଲୁ
ଏହ ଯେ ଗର୍ବମେଣ୍ଡ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟଦୁ
ଲାଘବର ଉଷାୟ ଧରି ପେନିକ ବ୍ୟଦୁ ଉଣା
କରିବାର ତେବେ କରିଥିଲା । ଭୁରତର୍ଭାରି
ଦେଖିଲ ବ୍ୟଦୁ ନିଜାମ ଅସ୍ତ୍ରକ ଓ ଦେଖ ରକ୍ଷା
ପକାଗ ଅପ୍ରେଜନ୍ୟା ଅଟିଲା । ପ୍ରକଳ୍ପି-
ପୃଷ୍ଠ ଯଥାର୍ଥ କରିଥିଲା ଯେ ଭୁରବରି
ରାଜଶୁଭ ଅଣଗିକୁ ଯେନାର ପ୍ରତିଶି ଅଟିଲା
ଯେତେବେଳେ ରାଜଶୁଭ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହେବ
ଆଜ୍ଞାପରେ ହେବା ପାଇବେ ବୋଲି ଏଠାରେ
ଅଟକିଲୁ ଦିନେ ରହିଥିଲା ଓ ଆବଶିଷ୍ଟା
ସୁରରେ ତହିଁ ପ୍ରତିଶ ହେଲା । କିନ୍ତୁ କୁଟୀ
ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ହୁଇ କରିଥିଲା ଯେ ମହାଜନ
ଦେଇନ୍ଦ୍ର ଏକ ପଲାତଙ୍ଗ ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପର୍ଯ୍ୟେ
ପଲାତଙ୍ଗ ଏକପ ବର ପଲାତଙ୍ଗ ଦେଇନ୍ କାହିଁ
ଦେବେ ଏଥିରେ ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟଦୁ ଜିନ୍ମା
ଦେବ ଦୋଷବାର ବାହୁଦୂର ଓ ଏ ଦେଇନ୍
ଗଲେ ଦେଗରଶା ପ୍ରତି କୌଣସି ବଣାଇ
ହେବ ନାହିଁ । ଏହ ୧୦୦୦ ଟାଳରେ ବିକାଶ
ହନ ଯାହିସଙ୍କ କିମ୍ବିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବଳୀ

ପ୍ରସାଦ ହେବାର ମାତ୍ରାକର ତଳାକଳ ଗବଣ୍ଟୀ
ପର ଗଲ୍ଲିର ଟୁଳନ କହିଥିଲେ ଯେ ଉନିକମ୍-
ଶାକସ କି କରି ସେଇୟ ଉଣା କଲେ
ଅଛେଗରେ ଅନେକନ ନିବାରଣ ହେବ
ଏତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ପରମର୍ତ୍ତ ଏତେ
ଗର୍ଭତ ଜାଗନ୍ନ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମଗୁ ରହୁ
ତବୁରାଙ୍କୁ ପଡ଼ନା । ମାତ୍ର କାଳିର ବିଚିନ୍-
ଗତ ଦାନୀଗତ ହୋଇନାହିଁ ତାହାଙ୍କ ବଳର
ସତାଂତା ସତାଂତରେଲ ତେ ଏତେବେଳେ
ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟ ସେ ପନ୍ଥମର୍ତ୍ତରୁ ପ୍ରହଶ ନ କର
ଚଲିଗାରେ ନାହିଁ । ଦେଇୟ ଉଣା କରିବାରେ
ଏତେବ୍ୟ ଲାବର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ଯେ
ଅନେକମେଣ୍ଟରୁ ମତରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବମ୍-
ଶାକସ ନୃତ୍ୟ କଥା ଧାରି ଏକ ବେଳିରେ
ଉଠିଯାଇ ପରିବ । ତ୍ରୈ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟଙ୍କର
ଫେର୍ଦ୍ଦ ଅନ୍ୟଥି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଅଦ୍ୟାରୁ ଭାବମ୍ଭାବସ ବରିମନରେ ଯେ-
ତେବେଥା ପକାଗ ହେ ରାଷ୍ଟ୍ର ମେଧିର ଟାଙ୍କେ
ବୁଢ଼ିର ଅଛାକ ଜ ରାହେନାର ଅଛାଗୁଡ଼ କଣା-
ଯାଏ ଜଥାତ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ପାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
ଅରେ ସାପ୍ରକାର ବନ୍ଦୁ ଜଣାରିବର ତେବେ
ରାନ୍ତିର ହେ ତେବେଲ ନିଜ ନ୍ତି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୁଲିରେ
ତାଙ୍କୁ କୁଟୁମ୍ବର ଦେଲୁନ କୁ ମନରେ ହାଲ ଦେଲୁନ
ବାଗନ କଳୁପକୁହି ଦ୍ୱାରା ଅକୁଳ ମେଜନର
ଉପର ଅଛି ଧରି ମାତ୍ର ଯେତ୍ୟ ପରେଦକ-
ମୁହସର ନାଚିବ ବି ଅନ୍ଧକ ଆଦି ପରିଧାରା ନ
ଉଣି ଭାବିତ ଅସ୍ତ୍ର ପୁଣୀରେ ବ୍ୟପୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ବରମେ ସେଇପ ଗର୍ବମେଣ୍ଟଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର କରିବାର
ବିଚିତ ଆସ୍ତି ପୁଣୀରେ ବ୍ୟପୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
ଯଥାର୍ଥ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହେବାରି । ଅଦ୍ୟା
ବନ୍ଦୁରୁ ଗନ୍ଧାରାରୀ ହବାଗେ ଅସକ ଅସକ
ଅନ୍ୟୁଷଶ କରିବା କବାଜାନରେ ସୁକ୍ରି ଯୁକ୍ତ
ନାହିଁ ।

ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବ୍ୟଧି ଲାଘବର
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖି ମାନ୍ୟବର କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ୍
ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାହାକୁ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ କହି
ପରେ କିଛାକୁ ବୃତ୍ତରେ ହେଉଥାଏ ସମ୍ବେଦ
ବ୍ୟଧି ଲାଘବରେ ଅନ୍ତରେ କର୍ମଚାରୀ କହି
ଯଥେଷ୍ଟକରିବେ ମନେଷ କାହିଁ ହେଲୁ କିମ୍ବା
କର୍ମଚାରିର ବ୍ୟଧି ଅପେକ୍ଷା ପାଥ ରହିବ
ଅଧିକ ଅତିବହି ସେଥିର ବିଶ୍ଵାର କରିବା
ଯଥେଷ୍ଟମେଣ୍ଡ୍କର ନର୍ତ୍ତକଣ ଅପରାଧ

ସାପାହିକ ସଂବାଦ

ବର ମହିଦାର ଛବି କ୍ଷତ୍ରକାନ୍ଦଲେହ ଅ-
ଧିଶ ସୁଇକୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ଅଗ୍ରଗ୍ରଥରେ
ହେବ କେଇ ସମ୍ମଗରେ ପାଣି ପାଇଲା । ପୁରେ
ପାରିବାଠ ସାଧାରଣ ଦୁଇ ହାଜରେ ହେବିଥିଲେ
ଦୁଇ ଏଥର କେଳରବାହେବ ସୁନ୍ଦର ପୁରେ
ଏମନ୍ତ ହାଜରେ ପାରିବାଠ ଠିଆ କରିଥିଲେ
ଯେ ବାଟରେ ଯିବା ବିଷିକୁ ତାବା ପ୍ରାକାଶମ
ଦୁଇ ଫେର ନ ଥିଲା । ଯାଏ ଦେବା ବନ୍ଦାଗାରଟି
ଅଚି ବିଷ୍ଟର ଅଙ୍ଗ ଏ ତାର୍ଯ୍ୟ ସେଇ ଗୋ-
ଧନରେ ନିବାହ ହୋଇପାରେ ରେଖା ନାହା ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ମନେରବାହେବ ଦିନେଶ୍ଵର ଗଙ୍ଗ-
ମୂରବିର ସାଧୁଁ ବାଳରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଯାତା
ବିଲେ । ତବିଷ୍ଟ ଏ ମନ୍ତ୍ରରେ ଫେର ଅବିଦାର
ଦିଥା ଆହି ।

ଭାବମ୍ପାକୁ ବୁଝି ହେବାର ଅଭିନଗତ
ଦିକବାର ଉଠିଯା କୌଣସିଲାରେ ମଙ୍ଗୁର ଶୋ-
ଇଥିଛି । ଅଭିମରେ ଏ ଅଜାନସାର
ଅଧିବା ଗବ ପଢ଼ିବ ହେବ ।

ବେଗ୍-ମନ୍ଦରାତ୍ର ଜାହାଜ ପାଇଲ
ଦୁର୍ବିଷ୍ଣମୟର ଦୂଦରାମାନଙ୍କୁ ଉଧାର କର
ନେବା କରିଯା ଗର୍ବମେଘର ଯେଉଁ ଅଛି
ହୋଇଥିଲା ଜନମସାର ଗର ଗୁରୁକାର ନଥି
ବାଲିକା ପଳିମୟାର୍ଗ ବିକଳେ ଶା ପାତ୍ର ଦଳି-
ଯାହେବଳେ ଅପଳ କୋଠନ୍ତିରୀ ।

ମନ୍ଦିରମେଘ ଅଞ୍ଚଳନୂଆରେ କେବଳେ ଅଛି
ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ହେବ ଜୀବି । ବିଦ୍ୟାମ ନେ ପଦ-
ଶ୍ରାୟ ମନ୍ତ୍ରିବ୍ୟ ବିମ୍ବରେ ରିମାନ ହେବେ ।

ବିଜ୍ଞାନୀର ଗାଁରୁଣ ମୁଦା ଗ୍ରାମପୁରସହାଗାନୀକ ପୃଷ୍ଠା ତଥା ଅବେଳାର କଲାଚାରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେବାର ଅଛି । ମେସମୟରେ ଜାହାଙ୍କ ସାଂକାରିକାରେ ନାମା ଦିଗରୁ କଲାଚାରୁ ଅବିବେଳା ମାତ୍ରାକର ଗନ୍ଧିତ ସାହେବ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅବିବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନୀ ବିନବାରେ ଶାର ଟୁମାଖାଲୀ ଦେବାର ମୂଳ ଦୈତ୍ୟ । ବିଜ୍ଞାନୀର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନେ

ପ୍ରାଚୀନ ମେଘା ଗୋଲୁଆହରୁ ସାଥେ
ତେବେ ଠକା ଦିନରୁ ହେଲାଣି ଆଉ
ହେବ, ଏ ସମ୍ବାଧିତା ଆଛି । ଏ ଠକା ଗଜିବୂମା-
ରଙ୍ଗ ଅନ୍ଧରେ ଦିନଥିଲା ହେବ । ଦେଶୀୟ-
ଲୋକମାନେ ଏଷମ୍ବଳେ ମହିନରୁ ଜାନ ନ
ହର୍ବାନ୍ତିକାନ୍ତି ରହିବାର କଥା ହେଉ ଗାଯ ।

ହେମ ନେ ଅବଶ୍ୟ ଦିଲ୍ଲି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
ଧ୍ରୁତ କିମ୍ବା ହେଉଥାର ଯେ ଭାବାଙ୍ଗ
ପଦ୍ମହିନୀର ନଗରକଷେତ୍ର ସମୟେ ଆଗ୍ରା
ବଜୀଆମାଦାସା ପ୍ରାୟ ଆପଦାନ କରିବେ
କାହାରେଲେ ସତକୁମାରଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣପତ୍ରରେ ପଢ଼େ
ଏ ହେବାର ଉତ୍ତର କାରଣ ଶକ୍ତିପତ୍ର ସେବନ
ଯେ ଜଳ ଦଗ୍ଧ ନାହିଁ ତାହା “ହବେବଗ୍ରାମ”
ଶରୀର ଆପଦାନ ଦେଖି ବିଦ୍ୟାରେ ।

ନେତ୍ରିବଡ଼ାକୁରମାନେ ଦ୍ରୁମଶକ୍ତିବାକୁ ଅଛି
ପାଇଲେ ଉପଦର୍ଶନରେ ଯାଏ କରିବାକୁ
ହେବ କୋଳ ଗବଣ୍ଣିମେଣ୍ଟ୍‌ର ଅଛି ହୋଇଥିବୁ
ଏବ ନିଜାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଚନିଦନ ପର
ବର୍ଣ୍ଣରେ କେବଳ ୧୫୩୫ ମସି ପାଇବି ।

ନିର୍ବାଚି କଣେ ତେଜିଷ୍ୱସର ପଦପ୍ରେରଣ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିନାଶପରିଷାରଙ୍କର ପ୍ରଥା-
ନ ମହିଜ କଳ୍ପାସୁଦ୍ଧା କଟାଇଲେ ବିନାଶକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ
ସଙ୍ଗରେ ବିବାହ ହେଲା ନବାହିନୀଙ୍କରେ ଅନେକ
ଦେଶୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ଘୋଷଥିଲେ ।

ଦିମୁଗକେବୁ ଅବଶ୍ୟକହେଲୁ ଯେ ଜଣେ
ଇତ୍ସେଥାଏ ଯୁଦ୍ଧ ମୁଖଲମ୍ବନ ଥର୍ମ ଅବଳମ୍ବନ
କରିଥିଲା । ତାହାର ପାଇଁ ବିନିଷ୍ଠାରୀ ଥିଲା
ପ୍ରତିତ ତାହାର ଗାମ ମରଦିଛିବେଳ ହୋଇଥାଏ
ମହୋତ୍ସବର ହଜାରେ ଜଣ୍ଠିଏ ମଧ୍ୟାବିଧି

ମୁକ୍ତମୃଦ୍ଧାରେ ଚଳାଇବାକାରଣ ଦେଖିଥୁବୁ
ପୋଷାକ ଯିନି ହଲଘ ବରବାବୁ କରେଶବୁ
ଅପିଥିଲେ ।

ପଦେଶର ତିକ୍ଷାବନ୍ୟୁ ଉଚ୍ଚାର ବାର୍ଷିକ ୫୭^{୫୦୦}
ଟଙ୍କା ଜୁଗା କରିବାକାହାଣୀ ବର୍ତ୍ତମନେତ୍ର ମନ୍ଦିର
ରେଖାପତ୍ରରୁ । ଶିକ୍ଷାଭିଭାବର ଦ୍ୱୟ ଜୀବ ରେଖା
ରଚନ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଜେଇବୟୁସ ଲେଖକୁ ଯେ ବର୍ଷମ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ
କରସେବା ଅବସ୍ଥା ଉଠା ପଛ ହାହଁ କବର୍ତ୍ତମେନ୍ଦ୍ର
ଓ ମହାଶୂଳ ଚିତ୍ରଶାଳଯରେ ଯେବେ ଉପ-
ସ୍ଥଳୀସ ସାହୀଏ ପାଉ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତ
ହିତ୍ୟରକନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାପାଳନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟରେ ଗୋଟିଏ
ଚିତ୍ରଶାଳଧ୍ୟାକ୍ଷାପକ କରି ବିନାମୁକ୍ତରେ ସେବିଙ୍କ
କରିବା କୁଦିପଦକରୁ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଏହି ହଜାର
ଦରେ କାହାରୀ ଅଗ୍ରବୟୁ ପ୍ରଗତିନାଥ ଦର୍ଶନ ।

ଏପ୍ରକାର କନରକ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଦ୍ରଷ୍ଟି-
ଦେଗର ମଜା ଗାହାଙ୍କ ଅନ୍ଧବାତ୍ର ଦେଗର
ଶୁଣିଲ ଉପାଦି ରାଜ ଅଳ୍ପପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନାବେଳୀ-
ଦେବ ନିଷେଧ ହେବାର ଆହୁ ଦେଇଥିବା ।

କେହି ଦୁଃଖେବ ତାମାର ଭାସ୍ମ ଦେଖାଇଅଛି
ଯେ ଗୁରୁ ବାହାରିଗଲେ ବଜଳା ଓ ଉତ୍ତର-
ପଦ୍ମମ ପାୟ ତାମାର ପ୍ରତାମାନେ ଦୂର୍ଧ୍ୱର
ହେବ ଏଥେ କଲିବୋ ।

ଏତବେଗନ ବୋଲୁଣ୍ଡି ସେ ପଞ୍ଚାବର ଗୁର୍ବିବାରୀ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦକ୍ଷିଣାମର ସମାଜେବନା ପାଠକାଳୀ-
ବାର କଣ୍ଠାଗଲ୍ଲ ଯେତ୍ରକାଂଗ ଅବ୍ୟବେ ପଞ୍ଜାବ
ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀପ୍ରାଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୫୦ଶହ ମାରବୁମି-
ବେ କଳେଖବ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡ
ସେହି କଳର ମୂଳ୍ୟପରିମା ପ୍ରାପ୍ତି ୪୫,୩୨,୧୨୩ଟା
ଆଇଥିଲେ, ତଥାରେ ଉଚ୍ଚିମିତ କଳରିକୁ
ଦୂନିର କର ବର୍ତ୍ତରହୋଇ ପାଇଁ ୨୨,୨୨,୨୨୦
ଟା ପ୍ରାପ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀ ଅଛି । ବାରଦୋୟାର
ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରିବୁମିର ପରିମାଣ ଅନୁକ୍ରମ
ଲାଗୁ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାର ସାକ୍ଷାତକରେ କଳରିକ
୪୨,୨୫,୧୭୯୩ ଟାକା । ଏହାର ପରିଷିକୁ ଅନାହାତ
୨୧୦,୩୭୨୩ ଟାକା । ଉପରୀ ଏତେ ପ୍ରଶାସନ-
ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ପରିଷିକୁ ଦୂନିର ପରିମାଣପାଇଁ
ପ୍ରଥମ ୫୫ ଲକ୍ଷ ମାଣ, ଏବଂ ଅବରା ମରାତ୍ମକ
ତେବେବୀ ପ୍ରଶାସନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିଷିକୁ ଦୂନିର
ପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ମାଣ । ବିକ୍ରିକାଳୀ ପମସ୍ତକାରୀ
ମଧ୍ୟ ପାଇଁ ୨ ଲକ୍ଷ ମାଣ ଦୂନିର କଳେଖବ
ହୋଇଥିଲା

ଅନେକ ଜାହାଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଶୁଣୁ
ଦେଇ ଦୂର ପ୍ରକୃତ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବୋଲି
ଦେଇବର ବେଳୀ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥିବାକୁ ଦୁଇବି-
ଜାରୁ ଯେବେଳ ଜାହାଜ ଅନ୍ଦେକ ଜାହାଜ
ଏମୁଦ୍‌ଦୂର ପ୍ରକୃତ କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟୁ ବର୍ମା ରାଜାର
ଅଧୀନରେ ରହୁଥିଲା । ନାହିଁମାନଙ୍କ ଜାପନ
ଉପରେ ଶୁଣୁ କିମ୍ବାଯାଏ କା ଆପଣ ମାନଙ୍କର
ବିଭବାର୍ଥି ଏହି ଦୋଷ ଏହାର ଅନେକ
ପ୍ରକୃତ ଗୋପନରେ ବିନ୍ଦୁ ବିବରୁ । ଦେଇବ-
ଜାହାଜିମ୍ବା ଏହାର ପଢ଼ିବାର ଦରଅଛନ୍ତି
କିମ୍ବାକାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରେକର ବୋଲି ଜାହାଜ
ପାଇଁ ଉପରେ ଦୋଷ ମୋହର ହାତେ ।

ମୁହଁ ପାଇଁ ।
ଶ୍ରୀ ମନୀଷ ଦୋନ୍ତପର ବହିଦ୍ୱା ପୁଣୀ
ନହିଁ ଦିନକିମଳ କଟକ ବହିଦ୍ୱା ପୁଣୀ
ଶ୍ରୀ ମନୀଷ କଗହୋଇନ ଲାଲ କମୁହ ହାଲ

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଉତ୍ତଳପାତିକା ସନ୍ଦର୍ଭ କୃତକ ହିତୀ
ଦକ୍ଷର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-କୁଣ୍ଡଳର ମହାଲସ୍ତମୀ
ମଦ୍ରାସ ପ୍ରସରିତ ହେଲା ।

ଅଚିରିକୀ

ଆଜିରକୁ ଭାଷରଗ ଉପମ୍ରକ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ପ୍ରେରିତ ପଥ ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପିତା ପଞ୍ଚାବକ ମହାମୟ ସମୀପେଣ୍ଠୀ
ମହାମୟ !

ପାପରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟପିତା ଏରାଗ କଷ୍ଟଜୀବି
ରେ “ଶ୍ରୀମଦ୍ ମିଶନରିମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରହ ପ୍ରଶଂସନ
ପକ୍ଷ, ପଥ ପାଠେ କେତେବେଳେ କ୍ରମୋଧ୍ୟାଦିକ କଥା
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଉତ୍ସନ୍ଧନାର୍ଥେ ପୂର୍ବ ଏକ
କଥା ଲେଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଦୋଷ ବଲୁ ।

ପ୍ରଥମରଙ୍କ ପଦପ୍ରେରଣ ଲେଖିବା କିମ୍ବାକ
କୁର୍ମବିଷୟରେ ତର୍କ ବିଭିନ୍ନ ହେବି । ଯାହେକ
ଏକ ବ୍ରାହ୍ମି “ଉତ୍ସନ୍ଧନାଦ” ଛରସ୍ତର ବାକ୍ୟ
ଦ୍ୱାରେ, କୃତ୍ତବ୍ୟବ୍ୟାଖ୍ୟ ଲେଖିବ ଅପଣା
ଅଜ୍ଞନଗା କବିତାର ଦୋଷ ଲଗ୍ବିବାରେ
ତର୍କବିରକ୍ତର ସାମାଜିକ ଅବଶ୍ୟକ ଦିଶେ
ଅବଶ୍ୟକ ଦିଶେ ନ ଲେଖି ଉତ୍ସନ୍ଧନ ଏକାଂଶମାତ୍ର
“ଉତ୍ସନ୍ଧନାଦ” ଥରି ଅପବାଦ କରିବା, ଅହା ! ଏ
ହେବେ ପ୍ରମ, ଦେଖ, ତର୍କ ବିଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି
କଷ୍ଟୀ ଧୂର ବି ଦେହ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରତା ବି
କଷ୍ଟୀ ଧୂର ବି ଦେହ ବିଦ୍ରୋହ ପ୍ରତା ବି
ଅନ୍ତାୟାରେ ବ୍ରାହ୍ମି ସମୀପରୁ ଦୀବାକୁ ପାରଇ ?
ବ୍ରାହ୍ମି ଉତ୍ସନ୍ଧନ କରିଥିଲେ ବିହି ବିକ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧ
କୁ ନ୍ୟାୟବିର୍ଦ୍ଧ କଥାର, ବ୍ରାହ୍ମି, ଏମନ୍ତ
“ଉତ୍ସନ୍ଧନ ଅବଶ୍ୟକ ଉତ୍ସନ୍ଧନାର୍ଥୀ ଅର୍ଥରେ
ତର୍କ ବିରକ୍ତର ଏକାଂଶମାତ୍ର ଧର୍ମପଦିକରେ
“ଉତ୍ସନ୍ଧନାଦ” ଉତ୍ସନ୍ଧନ କରିବାର କାହିଁ କହିଲେ
ଏହା ପ୍ରାଗା କରିବାର କହିତ ନୁହିଲ ।

ସ୍ଵର୍ଗ “ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୟାକ୍ଷର୍ଯ୍ୟ ଅଇନା-
ନୁଗ୍ରାହୀ ଅପରାଧ କାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମାହନ
ଦେଇବା” ଉତ୍ସନ୍ଧନ ।

ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କି ? ଶ୍ରୀମ ଓ ଶ୍ରୀ
ଶର୍ମିର ଶିଦ୍ଧାବତ୍ତ୍ଵ କରି ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନେ ଯେଉଁ ହୋଇଗେ ଯେଉଁ ସମୟ-
ରେ ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କ ଯୋଗଧା କରିବା ସେହି
ସମୟରେ ସେହିହାନ୍ତରେ ସେହିହାନ୍ତରେ ଯୋ-
ଗଧା କରିବାର ଦିଶେ ସେମାନଙ୍କୁ

ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ କି କରିବା ଅବଶ୍ୟକ କରିବାକ-
ାରୁ ଅଜ୍ଞତଦୂରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମରଣେ ଠିଆ
ହୋଇ ଅଛି ଉତ୍ସନ୍ଧନକେ ବିନ୍ଦୁତା କରିବାର,
ଏହି କି ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ? ଏହି କି ସର୍ବଧାରା ?
ଶିଖିତା ? ଏହି କି ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ ଗୁଣ ? ବାଲିଯାଧା-
ଦନ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଧର୍ମପଦେଶକ ବର୍ଣ୍ଣକ ବିନ୍ଦୁତା
ଅରମ୍ଭ ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନକର ସର୍ବ ଓ
ପ୍ରବୃତ୍ତିଗଣ କି ଏହା କିମ୍ବା ଜୀବାନ୍ତ ? ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ
ଏପକାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୟାକ୍ଷର୍ଯ୍ୟ ଅଇନାନୁଗ୍ରାହରେ
ଅପରାଧ ଜୀବ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶାପକ କରି-
ବାର ବିନ୍ଦୁ କି ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବା ପାଠବର୍ଗ
ଦିବେଚନା କରିନ୍ତି ।

ସ୍ଵ । “ଜୀବାଲକ ଅନ , ପୂର୍ବିଷ ପିଲ
ଅଥବା ଅନାଦ୍ଵାନ ପାତତବ୍ୟକୁ ବିନ୍ଦୁତା ଦୋଷ
ମୋହି ଦୟାକ୍ଷର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବାର
ପ୍ରତିକାରି “ଦୟାର ଜୀବାନୁମାନଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଦେବା-
ପାଇଁ ଅଜ୍ଞନବ୍ୟାପ ମନୋମାତ୍ର କରିଥିବନ୍ତି ।
ପୂର୍ବ ବିନ୍ଦୁତାକୁ ମନୋମାତ୍ର କରିଥିବନ୍ତି
ପୂର୍ବ ବିର୍ତ୍ତମାନ ମୋହି କାହିଁ କରିବାକୁ
କରିବାର ନାକ ହେବୁ ଅଥବା ଅବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଷ୍ଟ-
ସକୁ ଦୟାର ମନୋମାତ୍ର କରିଥିବନ୍ତି ।

ଏହା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସରମାର୍ଗ ଶ୍ରୀମଦ୍ ରତ୍ନ-
ଅମ୍ବାନେ ଅଧର୍ମ ମନେ ଦିନର ହୋଇ ଏଥ-
ୟାନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମିଙ୍କ ଅପରାଧ କରିବାର, ସର୍ବ
କରିଥିବନ୍ତି ଅର ଶ୍ରୀମଦ୍ବିବାଦାରେ ଏତେବେଳେ
ଅମ୍ବାନେ ପ୍ରେମ ଓ କନ୍ଦମ୍ବବିଦ୍ୱରେ ହିବେ-

ଦନ କରିଥିବନ୍ତି ଯେ ଅପଣମାନେ (ବ୍ରାହ୍ମମାନେ)
ଶ୍ରୀମଦ୍ ବୋଧନାର ବାଧକ ନ ହୁଅ ଓ ସବୁ
କଷ୍ଟଦୂରେ ଶିଖିତା ଓ ସୁବ୍ୟବହାର ପ୍ରବାସ କର
କିମ୍ବାକୁ ଇବ ।

ପଞ୍ଚାବମହାମୟକ
ଶିଖାନ୍ତ, ବାଧ
କରେ ଘାଠକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କହକ କେବରେ ଯେତେ ଦେଖିବାଗଲ
ଲଜ୍ଜା ଓ ଅଜ୍ଞାନ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
କିମାଥିବୁ ସେ ସମୟ ଜେଲସମ୍ମରଣରେ ତାବ-
ଦିଲାମ ଦ୍ୱାରା ସବୋତ ମୁକ୍ତ ଜୀବିବା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ
ବିନ୍ଦୁହେବ । ଜୀବିମାନ ତା ୧୦ ରିକ ମାର-
ବାର ଦିବା ଏ ଶା ହମ୍ମରେ କିମାନ ଅବସ୍ଥା
ହେବ ।

ତା , ଶିଖମାନ ଯେ, ମାରହାମାନ
ସନ ୧୯୭୫ } କେଲର ବଢ଼କ

ଶ୍ରୀହାରମାନ ଇଶ୍ଵରେ ତି, ଏମ,
କାର୍ତ୍ତିତସାହେବ ସ୍ଵପରିଶ୍ରେଣ୍ୟ କେ-
ନାଲ ରେବନିର ”ହୁଁ ନବମର ସନ୍ତାନୀ
ସମୟ ମାଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଯାମା-
ରାତିରୁ କି ସନହାଲ ଦିପମର, ମାତ୍ର ତା ୧୦ ଏ
ଠୁର । ପୌଷମାତ୍ର କି ୨ ନ ଶୋମଦାରଦିନ
ବାର ଉପରେ ପ୍ରାତିବାହିନୀ ସମୟରେ ଶାରିଲେ
ବିଲ କେନାଲ ଓ କେନାଲପାଡ଼ା କେନାଲ ଓ
ଜହାରେ ଥିବା କରନାଲମାନଙ୍କର ମହିଦା
ସନ ୧୯୭୦ ମସିହା ଜୀବିମାନର ମାତ୍ର ତା ୧୦ ରି-
ଗାର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ମାରିମାନ
ତା ୧୫ ରିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପନ୍ଦିତମାନ ସକାମେ
ରତ୍ନମାନ ମୁକ୍ତମାନ କିମାନ ବିଶ୍ଵା-
ଦୟା ଏହି କିମାନମୁକ୍ତମାନରେ କିମାନ କରିବାକୁ
କିମାନ ପରିଷେଷକ ବିଶ୍ଵା-
ଦୟା ଏହି କିମାନ ହେବ କରନାଲ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି-

ଅ ର ର ତ

ମାନେ କିଲାମରେ ନେଇଥିବେ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ-
ମିଥିଦ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି ଜୋଳାହିଲେ ଅଥବା
ସେହି କାଳମୁହିରେ ପାଣି ଯାଉଥିଲେ ତହୁଁଦୂ ଗୁ-
ଯେ ମାନାକାଳକୁ ପାଣିଦିବ ସେଥିର ମଧ୍ୟ
ମାର ମାରପାରିବେ ।

କିଲାମ ଶାହଶବ୍ଦିକୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଏହି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଷାବ ବି ଯେଉଁସମୟରେ
ନାଲର ପାଣି ବନ ହେବ ସେଥିଯୋଗୁ ଉଚ୍ଚ-
ବାବତ ଛରିମନନ୍ତର କିଛି ମାଫ ଦିପ୍ଯାଦିବ ଓ
କିଲାମ ମାହିର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତ ଯେ ସେ-
ମାନେ ଦେଖାଇ ରେବନ୍ତର ସ୍ଵରିଣ୍ଣେଣ୍ଣେ
ସାହେବଙ୍କ ହୃଦୟମାନ୍ୟାଧୀ ମାତ୍ର ମାରିବେ
ତହୁଁର କରିଲୁଣ୍ଡ କଲେ ୨୦ ଜା ଲେଖାଏ
ତରିମାନା ବର୍ଷାବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କିଲାମରେ
ଶାହଶବ୍ଦି ସେମାନେ କିଲାମ ଛରିମନର
ଦିପ୍ଯାଦିବ ଏକହିମା କିଲାମ ଶାହଶବ୍ଦିର
ମୂର୍ଖମାର ଏକହିମା କିଲାମ ଶାହଶବ୍ଦି ସମ-
ୟରେ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦିଲାହି ସନ ୧୮୨୦

ମରିଥା ପିକରେରିମାସ ତା ୧ ରିଜ ଦିମା ଉଚ୍ଚର
ପୂରେ ଓ ବଗରାଗର ପୁରାହି ସନ ୧୮୨୦
ମରିଥା କିଲାମେ ସ ତା ୧ରିଜ ଅଥବା ତାହାର
ପୂରେ ଓ ଯେ ବାବ ତାହା ସନ ୧୮୨୦ ସାଲ
ଅକୁବରମାସ ତା ୧ ରିଜ ଦିମା ତାହାର
ପୂରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ କିଲାମ କିନ୍ତୁପଣର ତାରିଖ ପୂରେ
ଉଚ୍ଚ ନାଲର କୌଣସି ମାରିଲର ମହିଦିଅ
କରୁଣ୍ଡତ କରିବାକୁ ଦରଖାତ ଘାଗୁ ବେଳାର
ରେବନ୍ତର ସୁଧରିଷ୍ଣେଣ୍ଣେ ସାହେବଙ୍କ ହୃଦୟ-
ରେ ପାର୍ଥକା କରନ୍ତି ସେ ଦରଖାତ ମୁଲହଜା
କରୁଣାର ପଥାକ୍ର ବିହତ ହୃଦୟ ମାଦରବକ୍ୟିବ
ପ୍ରକାଶ ଥାଉବ ଉପରିଲିଖିତ କିଲାମ ତାରିଖ
କିନ୍ତୁପଣ ଦିନ କାଲବନମାନଙ୍କର ମାସ
କଟାଦିବାର କିଲାମ କର୍ଯ୍ୟିବ ଓ ସେ ଏହି-
ଅନୁଷ୍ଠାନେ କିଲାମ ବର୍ଷାବ ବି ବଢ଼ନାଳ
ମାରିଲ ଓ କରିବାଳ ମା ୨ ଇଲ ଓ ଉଚ୍ଚର

ହୃଦୟରଥର ପରିବାଳ ଓ ବଞ୍ଚିବାଳ କମିର
ମାସ ସହିତ କିଲାମ ବର୍ଷାବ ଓ ତହୁଁର ବନ
କିଲାମତାକ ନ ହେବ ଓ ଯେପରିକାର ମହିଦିଅ-
ର କିଲାମ ଛରିମନକ ଦାଖଲ କରିବାର କିମ୍ବମ
କିନ୍ତୁପଣ କରୁଣାର ସେହିପରିକାର ଏଥର କରସ-
ମନ ଦାଖଲ ହେବ କିଲାମ ଶାହଶବ୍ଦିକୁମାନଙ୍କର
ଉଚ୍ଚ କରୁଣାର ରାଜକରେ ଅନ୍ୟ ବାହାର
ଗାର ଗୋଟି ପରି ବଗରାଦ ବଲେ ସେମାନେ
ସେ ଗାର ଗୋଟିମାନଙ୍କୁ ବାଞ୍ଚିହିଲେକରେ
ଦାଖଲ କରିବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚ ତା ୧୦ ରିଜ
ପୂରେ ଗାର କରୁଣାର କରିବା କିମିତ ଦିର-
ଗାପ୍ତ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର ଦରଖାତ ମୁଲହଜା
କରୁଣାର ପଥାକ୍ର ବିହତ ହୃଦୟ ସାଦରହେବ
ରାଜ ।

ମୁଲହଜା ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

১৪

३४८

ତାହେରେ ଉପମୁକ୍ତ ସନ୍ଧାନଶିଖ ମେଦିବା । ମୁଁ ମାର୍ଗଶିର୍କ ଦ୍ୟାନ୍ ସନ୍ଧାନଶିଖ ଶାଶ୍ଵତବାର

ଅଗ୍ରିମ କାର୍ତ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟ

三

ବର୍ଷାମେ ମୁଲ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଷତୁ ୫୭

ପାଞ୍ଚମୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଳ ୫୩

ବିଦ୍ୟାକୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ଦେବାର
ଶିଥମ୍ଭୁତ

କଳ ଦୁଃଖାରତାର ଏ ନରକଟ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଛୁଟିଲ ଓ ନରମାଲ ପୁଲମାନ ଯଥା ଫିଲେ
ଦୁରମାତ ଓ ଦେହମାତ କିମିତ ବନ ହେଲା ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମିନେ ଅଧ୍ୟତ୍ମ କରି-
ପାଇବେ ଜାହଁ ଓ ସୁରମାତ କାଳ ପାଠ ବନ୍ଦ
ଦେଲାନ୍ତ ଯେମାନଙ୍କର ବି ଅନ୍ଦରୁ ହେବ ଜାହା
ଦୂରକରେ ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ ଏଥିରୁ
ଏତେ ପାର୍ଵତୀ କୁଞ୍ଜ ଦେବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି
ବିଗ୍ରହ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରବାଧରେ ଏ ପାର୍ଦ୍ଦାକ କୁଣ୍ଡିର ଏହି
କାରଣ ପଦଗତି ହୁଅର ଯେ ବାର୍ଷିକ ଅର୍ଥାତ୍
ନମିତ ସମ୍ମାନେ ବେତେବାଳ ଅଛନ୍ତି ପରି
ଶମ ବରନ୍ତି ଓ ପରିଷାରେଷରେ କିନ୍ତୁକାଳ
ଅବସ୍ଥା ଦେବା ହେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାର୍ଥା ପରି
ହୃଦକର ଆଖି ବିଶେଷରେ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ
ଆର ଅବସ୍ଥା ପାଇବାର ଉଚିତ ନୁହଇ କାହିଁ
ଯେଉଁରେ ବାର୍ଷିକ ଲିକ୍ଷମିତ ପାଠ ବିଷ୍ଣୁପଦ
ବିଦ୍ୟାର ହେବାର ଦମ୍ଭବଜା ଓ ପରିଷାର ଉତ୍ତାଗ୍ନି
ପ୍ରଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ନୂତନ ପୁସ୍ତକମାନ ପାଠ
କରିବାକୁ ହୁଅଇ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଉଚିତ
ହୋଇବି ଭାବି ନ ପାଇବା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତର
ପରିବର୍ତ୍ତ ହୁଅଇ କାହିଁ ଅତେବେଳ ପୁସ୍ତକାଦ
ମଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ବିଦ୍ୟବାଳ ବିଲମ୍ବ ହୁଅର
କାଳ ଅଦ୍ୟରେ ପଢାର ଅପରୁଲ ହୁଅର ।
କାହାର ମାତ୍ର ପରିଷାରେ ପାଠପୁସ୍ତକମାନ
ଅବର

ହୁଏଇ କରିଥିଲେ ଅବାଧିପେ ଜୁଳନବର୍ଷ
ପଣ ଆମୟ କରିଦେ । ସମୟ କାମଣ ନକ
ନୁହଇ ଓ ଅମେମାନେ ବାର୍ଷିକ ପଣ୍ଡା ଉତ୍ତାଗ
ବିହୁଦିନ ଅବକାଶ ଦେବାର ବିଦ୍ଵତ୍ତାକୁ ଅନୁଭବ
ଜ୍ଞାନ ନ କରି ଦେଇ ଏତେ ଝର୍ଣ୍ଣବାଲ ଅବକାଶ
ଦେବାର ଅବର୍ଥକାରୀ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହେଉ ନାହିଁ । ଅବେଳା ଯାହା ଲୋକେ କଷା-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଶିକଳ ମୁଣ୍ଡୋଗଳମର୍ଦ୍ଦ ଏ ଧାର୍ତ୍ତ-
ବାଳ ହୁଏ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଅମେମାନେ
ବିଦ୍ୱାସକରନାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଥାଏ ଓ ଠିକ୍
କଲିବାକୁ ତାଙ୍କାକ ପ୍ରତିବାଦନ କବିତାବିଦ୍ୱାରା
ନୁହଇ ହେବାର ଏହାମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟାତ୍ର ହେଉଥାଏ
ଶିକଳମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବଜାବେଶୀୟ ଏମା-
ନଙ୍କ ଘର ଚକ୍ର ନୁହଇ ଯେ ଅଛନ୍ତାଳ ଅବ-
ସରରେ ଏବରୁ ଯାଇପାରନ୍ତି ଲେବଳ ଯିବା
ଅବେଳାକୁ ଏକମାତ୍ର ଅଳ୍ପମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହୁଏ
ନିଧିମାନଥାରେ ଦୂରମାତ୍ର ଛାଣୀ ପାଇବାକୁ
ଦୂରଦୂରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଜଣ୍ୟକ ରଖେ ଓ
ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ହୁଏ ଥାଇବାର କେବୁ
ଆଗା କରି ନ ପାରେ ମୁହଁରା ଶିକଳମାନେ
ଅପରା ଦରକୁ ଯିବାର ଦୟୋଗାର୍ଥୀ ଦୂରମାତ୍ର
ହୃଦୀର ପ୍ରଯୋଜନ କାହିଁ ତେତେକାଳ ହୁଲ
ବନ କରିବା ନିଧିମର ପୋଷକତା କରିବିବେ
ଏବୁ ଦୁଅରୀ ।

ଯେମନ୍ତ ଦିଦ୍ଧକାଳ ବାଲବକ୍ଷଣୀର ଥିବା
ଶବ୍ଦ ମେହୁରପ ଧିକ୍ଷବଳ ସ୍ଵାତ୍ମକପରିର ମଧ୍ୟ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅପ୍ରେମାନେ ପ୍ରାବାର ବଗ୍ରା

ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେଳାନେ ବିବେଳନା କରୁ
ଯେ କୌଣସି ଏକକାଳରେ ଦିନକର ଅଥବ
ତୃତୀ ଦେବା ଅନାବରଣକ ଓ ଧେତରେ ବାଲ-
ଚଙ୍ଗ ପରିବାପ୍ରତି ବିମେଷ ବଖାଦାର ହୁଅଇ ।
ଅନ୍ୟକୁ ଗୀତକାଳରେ ଏହିପା ଅବହାଶ
ଦେବା ସବାପେଣ୍ଠା ଅହରକର । ଯେହେଉ
ଶାନ୍ତକାଳ ସବାଦିନମୁକ୍ତରେ ପରିଶମନ ଉପ-
ଯୋଗ କାଳ ଆହା । ଗ୍ରାସ ଓ ବର୍ଣ୍ଣକାଳରେ
ଅନ୍ୟକ ପରିଶମ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏପ୍ରତିଧିଯେ
ଶାନ୍ତକାଳରେ ଏକାବେଳକେ ତୃତୀ ଥାଇ ଅନ୍ତକର ଅହା । ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ଜନମୀର ସର୍ବିମ୍ବା-
ନେ ବିଦେଶୀର ଏବଧା ବିଶୂର ନ କରି ଏପ୍ରତି
ଧର୍ମକାଳ ତୃତୀ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ
ଆମ୍ବେଳାନଙ୍କ ବିଦେବଜାର ଅଛରିଲୁ ଅହା ।

ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ କୁମାରାସ ଦେବତା ପାଇବାର
ବ୍ୟାଧାର ହୃଦୟ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଏଥରେ ଅଛି
ଗୋଟିଏ ଲୁଣ ଅନ୍ତରୁଷ କଥା ଅଛି । କଥାଳ-
ମୂରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସମ୍ମୁଦ୍ରା ଯେତେ ଦନ ଦର
ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଦେବତା ଏହି ମାତ୍ର
କିମ୍ବା କିରାଜର ପ୍ରଥାନ କର୍ମରୂପୀ ହିବ କର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିହ୍ନାଳୟର କ୍ଷମତାଥିନରେ ଜାହା
ବ୍ୟଧି କରିବାର କିମ୍ବା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବୌଧାରି
ଏକ କାଳରେ ଅସ୍ତ୍ରତ ବାଜ ହିତୀ ନେବାକୁ
କଥାଳୟର କର୍ମଗୁଣିମାନେ ବାଜ୍ଞା କଲେ
ଏବଂ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ କରିବେହିରୁ
ଦନ ସବୁ କାହିଁ ଅଶ୍ଵା-ଦୂରିତ ବେଜେ ପଦରେ
ହିତୀ ଅବଶ୍ୟକ ଦୂରେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ହୃଦୟ

ନେବୁ । ସେଥିରୁ ଏହି ଫଳ ହୁଅଇ ଯେ
ଅନେକ ବାଲକ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହୁଅନ୍ତିର୍ମି ଦୋଳ ଗର୍ଭାଦି ପଦରେ ଅନେକ
ବାଲକ ଅପଣା ଉତ୍ତରକ ହୃଦୟ ମୋଦ୍ଦମଳକୁ
ଗମନ କରନ୍ତି । ଏହମୁକ୍ତ କାଳରେ ତୁମୀ ହେଉ-
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେବାକୁ ଘରନା
ନାହିଁ ଓ ସେବାରେଣମ୍ଭେ ଯେ ପଢାଇ ବିଦ୍ୟାର
ଓ ଅପଣା ଚାଲାଇ ଖାଲିବଜୁଗାରୁ ନୁହିଲା
ଶିକ୍ଷାର ସଂଖ୍ୟା ଲାଗୁ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
କ ହୁଅନ୍ତା । ଅଭେଦ ଦେବତାମୁନ୍ଦର ବିଷ-
କଳଙ୍କ ସମୋଗ ହେଉଥିରୁ ଅନେକ ବାଲକଙ୍କର
କ୍ଷତି କରିବାକୁ ହୁଅଇ । ଏପରି ଗତ ମହାଲୟା
ଦିନ କଟକ ଝାରକା ଦୂଲରେ ଯେ କାଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲା ତାହା କି ଏହି ଅବକାଶ ଦେବା
ପାଇବ ଫଳ ନୁହଇ ? ସେ ଦିନ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
କଣ୍ଠ ବନ୍ଦ ଓ ଦେଖାଇଯୁ ବନ୍ଦ ନ ଥିବାର
ବାଲବମାନେ ଗୋଟିଏ କେବେ ମାନୁଷଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ନ ଥିବାର ହେବୁଣୀ ମାରିଲେ ଓ
ମାନୁଷର ନହିଁଲେ ବି ଯେତ୍ରମାନେ ଜୀବ ନାହାନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁଣ୍ଡ ଦେଇଗଲା । ହତମାନେ ବେଦଧା
ଶୁଣି ଆହୁନ୍ତର ହୋଇ ମେଥ ଅଗିଥ ପ୍ରାୟ
ଶବ୍ଦକଣ ଘରକୁ ଗଲିଗଲେ । ତହୁଁ ମାନୁଷଙ୍କ
ଜୀବ ଉପର୍ଦ୍ଧି ହେଲା ଓ ବିକ୍ରି ଦୋର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲକଙ୍କ ପରିଅଶା ଲେଖାଏଁ କରି
ମାନ୍ତର କଲେ ଓ ତହୁଁ ଲାଗି ପଥାରୁ ସେ କାଣ୍ଡ
ଦେଲା ତାହା ଏତେବେଳେ ବହିନୀ କରିବାର
ଅନ୍ତରମଧ୍ୟକ । ଆମ୍ବେମାନେ କେବଳ ଏତିବୁ
ଦେଖାଇବାକୁ କାହୁଁ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପଞ୍ଚହିନ୍ଦମାନ-
ଙ୍କରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲେ ପରି
ସ୍ଵର୍ଗକି ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ଅଭେଦ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଜିନ୍ଦ ଦେଖର ମୁମ୍ଭୟ କରିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଁ ଯେ ଦିନ ଦିନ ହିନ୍ଦ
କରିବାର ଜର ମୁହସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦଶ କରି ସ୍ଵାମ୍ୟ
ଯାଧା ପରାଦିନ ଓ ସମ୍ବୁ ଦବେଇନାରେ ଏମନ୍ତ
ହୃଦୟ କିମ୍ବମ କରନ୍ତୁ କି ଯହିଁରେ ଏକବେ-
କଳେ ବହୁଦିନ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଧାରେ ବିଦ୍ୟାର
ନ ହୁଅଇ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୁରେ କର ନ ହେବାର
ଶବ୍ଦକୁ ଶିକ୍ଷବମାନଙ୍କର କ୍ଲେବ ନ ହୁଅଇ ।

ଯେବେ କୋମାନ୍ ଯେ କେଳ କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର
ପରିଷ୍ଵାର ଥରେ ବର୍ଜହମାନେ ବେଗୀ ହେବେ
ନାହିଁ ଦୁଇ ଜାହା ଫୁଲର ହେବା କର୍ତ୍ତମାନେ
ବା ବାଚକୁ ଆସି ମଇଲା ହୁ କରେବାର୍ଧ କରିବେ
ଅପରିୟାକ୍ରମ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶାର୍କରାର ପୁଣ୍ୟ ଯାଇବେ
ଓ ଅଗ୍ରା ସଙ୍ଗେ ଅପରିୟାକ୍ରମ ନକ୍ତ ନେଇ
କେଳରେ ସେଇଏ କରି ମୁସି ବୁଝି ରିବେ
ଖର ବିଶ୍ୱରେ ମାତ୍ର ପବ୍ୟମେଣ୍ଟର ଲାଭ
ନାହିଁ । କାହାରେ ବରଦିନ୍ଦୁ ପଢ଼ି ଦେବା-
ଦାରଣ ଅନେକ ବରଦିନାକ କିମ୍ବା ହେବା-
ଦ୍ୱାରା ବସୁର ବ୍ୟସ ପତ୍ରକ ଓ କନ୍ଦୁବଳମାନେ
ସେତେ ଅବନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା ଭଣା ହେଲା
ନାହିଁ ବାରଣ ଦେମାନଙ୍କ ଦର୍ମ କିଟମାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ହେବ ନାହିଁ । କେବେ ଏ ପଢ଼ାର କିମ୍ବା
ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ ବି ?

କୁଆଗେଲ

ଅମ୍ବେମାନେ ଅପଥଳର ସହି ଥିଲେ କି
ହେଲୁ ଯେ ଛାଇ ମାରୁଖୁଳକ ଅନୁଦେଶ
ମରେ ବଚଟିମେହିକାଳ ଏ ଫଳାମେ
କୁଆଗେଇର ଆଜି (ପାତ୍ରଗଲିହାର ପଥରକ
ବଜାଲକରନ୍ଧର) ପ୍ରଗନ୍ଠ କରିବାରୁ ସମ୍ଭାବ
ଦୋଷାଥିରୁ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପ୍ରାହିର କରେଣିରେ
ବନ୍ଧୁର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ଏ ଅଇନ
ବାଣୀ ଦେବାର ସମ୍ମାନ ଶୂନ୍ୟ ବୁଝିବାରମାତ୍ରେ
ବ୍ୟାକଥାର ଦେବକୁ ନହିଁ ଶୁଭେଷଣ
ଭାବାକର ମହି ପିଲାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଏହିର
ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ ହିନ୍ଦରେ କଥାଗେନ ହିଅର
ଓ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବା ଥୁଳାରୁ ଅବଧିର
ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଅଇନ ଭାଗ ଭାବାର ପିଲେ
ସ୍ଵାକ୍ଷରପୂରକ ହୁଲୁଗନମ୍ବରମୋକଦମାଲିଦୟା
ବରେ ପଠାଇବେ ତେବେ ଅନୁଭବିତମୁଣ୍ଡରେ
ଏ ଯେତି ବନ୍ଦ ଦୋଷାରେବ । ଦେବ । ବୋଲିଲୁ
ଯେ ହୃଦ୍ଦରବନ୍ଧିଷ୍ଠ ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ । ଏଇ ଏ
ଫେର ଦେଶାମ୍ବଦ ଏବଂ ଦେଶାନ୍ତରୁ ଧୂର
କରିବାର ପୂର୍ବପର ଅଶାଖ ଦେବ କୁନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ
ମାନ୍ଦିଲ ଦେଖ ହୁଅର ଯେ ଏହିରୁପେ
ପୂର୍ବପ ବାର୍ଷିକ କଲେ ଏକଥା ଭାବାରୁ ବଳାଇନ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅର୍ଥ ଯେ ତୋତିପି
ପ୍ରଭାର ଯେତରେ ହସା ବଜାରର ବାଜ ହେଲେ
ଭାବାରୁ କୁଆଗେନ କହିବୁ ଓ ମେହିଲେ
ଖେଲିବା ବନ୍ଧିମାତ୍ରେ ତରା ଦେଇ ଯେତୁଥେବେ
ଯେ ଏମଦ୍ଦରେ ଭାଲୁକ ମର ଦେଇ ଦେଇଗେ ।

୧୯୮୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏକ ୫୦୭୫ ମିଲିଟି

କେବଳ ସାମାଜିକ ଅନୁଭବ କମା କୋତାଗର
ପୂର୍ଣ୍ଣମା ରୁଦ୍ଧରେ ହତ୍ୟାକୁ ନୁସା ଥା ଜେଲିବାର
ହିଥାଜ ଥିବାର ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଥାନ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ସ୍ତରମାନଙ୍କରେ ଅନେକମେଳେକ କୁଆଖେଳରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଉଥିବାର ଏ ଗନ୍ଧିମାନ ଅଇନ
ବିଧାନର ବର୍ତ୍ତତ ହେବାର କିନ କୁଆଖ ମାହ
ଅମ୍ବୁମାନେ ବୋଧ କର୍ଣ୍ଣ ଏ ପ୍ରଥାକୁ ବହିର
ବର୍ତ୍ତମାର ଉପର । ଧର୍ମଗ୍ୟରେ କେବଳ ଗନ୍ଧି
ଭାଗଜଣର ଅବଳମ୍ବନ ଦ୍ୱାରା କୁଆଖେଳ ବିଧାନ
ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ କୁଆଖା କୁଆଖେଳ ଦ୍ୱାରା
ଏକକଣାର ପରାମାଣ ଓ ଅନ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଦୋଷ ଧର୍ମଗ୍ୟର୍କାରୀ କରେ ଉଦେଶ ହୋଇ ନ
ପାରେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକ କୁଆଖେଳ ଚାନ୍ଦୀକୋଠି
ମତେ ବାହାର ଭାଗରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇପାରନ୍ତି
ନାହିଁ । ପଞ୍ଜାରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କୁଆଖ-
ଭେଳକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁଣୀ କରିଛି ଲାଗଣ କଥାଖେ-
ଳରେ ବନ୍ଧୁତମେବ ଦରତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯେ
କୁଆଖ ଧନ ଲାଗବରର ବାହାର ଅନ ବନ୍ଧୁତମନ
ରହଇ ଚାହିଁ ।

ଏହାକୁ ଶ୍ରୀ କାର୍ତ୍ତିନାଳେ ସମ୍ମରଣ କରିଲେ

ପଦିଗାଧାରିତର ପୁଯୋଗ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ନବର୍ତ୍ତମେନ୍ଦ୍ର ସଜଳାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ବାର୍ଷିକ-
ବିହାର ସମ୍ମ କର୍ତ୍ତ୍ଵ କରଇଛନ୍ତି । ଆସ-
ନାମର ଛବେଣ ଏ ୧୯ ଶାତାର ଏ ଶା-
ଖା ଯେଣ୍ଣ ଶୋଇବାର ନିମ୍ନ ଅଛି । କ୍ଲୁ-
ରକ ୨ ହାତମ ଦ୍ଵେଶାନମାରେ କାର୍ଯ୍ୟକଷେତ୍ର
ପିଲା ସିଂହ ଉଚ୍ଚଗତ କେତେ କ୍ଲୋ ହୃଦୟ
ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଅମୁନା-
କଳର ବଳେବୁନ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର ବଢ଼େଣ ପ୍ରାୟ
ପାହନ ସକଳ ସାଥୀ ଏ ୨ ଶା ଧର୍ମକୁ ଶୋଇଥାଏ
ପଥରେ ଘର କାଳ ଯେମନ୍ତ ଗୀତ ପଢ଼ିଅଛି
ପଥନୟ । ସଜାଧମେଦରେ ପରକୁ ଶେଷୀ କିମ୍ବା
ଧର୍ମରେ ଯେମନ୍ତ କ୍ଲୋ ପ୍ରଥର ସଜରେ
ନୁହବ ହୋଇଗାରେ ଏ ଏହିବେ ଥମଲ ହେଲା
ନିଲାଭାରିମାନେ ରେତକିନ୍ତୁ ବୈବାର
ଆୟ ହୁଅଇ । କ୍ଲୁ ସେ ନାହିଁବରିଲେବ
ଅମୁନକଳ ଅମୁନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅବଶର
ଥବାର ଅମୁନକ କ୍ଲୋ ଅବା କୁଣ୍ଡିକ
ରହାର ଏପକାର କରେଣ ସିଂହ ଅବିବାଦ
କା ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଦାବୁ ବିଜାହର-
ବୋଷ ହପେଟି କଲେତ୍ତର କି କେବି କବି-
କେବିଥେ ବାର ହୋଇଥାଇଲ ହିନ୍ଦିବାନ୍ତି

ଅସମର୍ଥ ହେଲୁ । ଶୁଣିଲୁ ଯେ ସେ ସବାଦା
ବିଲମ୍ବରେ ଅସି ସନ୍ଧା ଅନ୍ତେ କରେଥାଏ
ପ୍ରତିଧାରମନ କରିଲୁ । ଏକଦିନ ଶାହି ୧୫ ଶ୍ଵା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ବୋଲି ମୂଳାର-
ମାନେ ଅବସ୍ଥା ସେଇଥା କରିବାକୁ ପ୍ରତିନାହାନ୍ତି
ଦିନ ଏ ୧୯ ଶ୍ଵା ସମୟରେ କରେଥାଏ ଅସି
ଗୁଡ଼ିଆଏ ରହିବାର ଯେହେ ହୃଦୟ ତାହା
କରୁବାର ନୁହଇ ତେ ମୁକ୍ତାଭ୍ୟାସକୁ ସବୁ ଦାଖିମ
ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତାରେ ତାହାଙ୍କର ନ ରହି ଗଲା
ନାହିଁ । ଏକାହମଦ୍ୱରେ ସବୁ ଦାଖିମ ଯୈବା
ଅସିବା କରୁଥିଲେ କାହାରି କ୍ଲେଗ ହେବ ନାହିଁ
ଅଥବା ବନ୍ଦିରେ ବିଜଗକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଆଜନିଷଙ୍ଗର କି ନୁହଇ ଆମ୍ବେମାନେ ମୁହଁବରି-
ପାରି ନାହିଁ । ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥ ଏହି ଯେ ବିଜଗ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଲାକରେଣ୍ଟରେ ହେବ ତେ ଯେଉଁ-
ଏମୟ ମାତ୍ରରେ କରେଣ୍ଟ ଖୋଲାରହିବାର ନିର୍ମନ
ଅଛି ଉଚ୍ଚର ବିନ୍ଦୁକାଳରେ କରେଣ୍ଟ ବଳେ
ତାବାକୁ ବିପରୀ ଖୋଲାକରେଣ୍ଟ ଖୋଲାବିବ ।
ଯେବେ ଦେବଳ କହାଏ ଖୋଲାରତ୍ତିଲେ ମା
ଯେ ସେ ଲୋକ ଅବଧିଷ୍ଟପେ ଅଧିପାରିଲେ
ଖୋଲାକରେଣ୍ଟ ଦୁଅର ତେବେ ରହିବାର ଦିନ
ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଆଜନିଷଙ୍ଗର ହୋଇଗାରେ ।
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମଳମେ ରହିବାର ଯେମନ୍ତ ଅବି-
ବିକ୍ରି କେଳଇରେ କରେଣ୍ଟକିମ୍ବା କେମନ୍ତ ଅଚ୍ଛିର
ନିର୍ମିତରେ କରେଣ୍ଟ କଲେ କି ଯାଇଥି ତାହା ଗୋ-
ଲକରେଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଅର ନାହିଁ କରଇ
କହାରିବୁ ଅଧିବାର ଦିନେଥ କି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ବଳ ବନ୍ଦିରେ କରେଣ୍ଟକୁ ଥାଏ ? ପୁଣି ଅଛୁବେ
ଏହିଅଧିଷ୍ଟ ଦୁଅର ଯେ ସାନ୍ତିମାନେ ଗୀତ
ହୃଦୟ ପାଇଦେ ବୋଲି ପହଞ୍ଚି ଦୂର ଏକଦର୍ଥୀ
ହେଲୁ ମୁକ୍ତାଭ୍ୟାସକୁ ଦିବରୁ ଥାଇଁ ମହା-
ଦୀର୍ଘାମ୍ବାନ କବାବ ଲଭମନ୍ତପେ ଦରିପାରିଲୁ
ଥାଏ ଅଗ୍ରଦିବ ଅନ୍ତେକ ପକାଇରେ ପାଥାଜାର
କଷ୍ଟ ଦୁଅର । ଏବେ ବିବେଗନାରେ ଥାମ୍ବେ-
ମାନେ କରୁଥିଲୁ ଅନ୍ତରେଥ କରିଅଛୁଁ ଯେ
ଏହିରେଣ୍ଟ ଏକାବେଳେକେ ଉତ୍ତର କରିବା
ସମୟ ହାତିମନ୍ତର ଏବଂ ସମୟରେ ଯୈବା
ନିର୍ବିକା ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ନିର୍ମନ କରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ହେଉଥାଏପାଇଁ କରିଲୁଗଲ କଟାଇଲା ତାଳିଖନ
ଶାର୍ଦ୍ଦବ ବୋଲିଛନ୍ତି ଯେ ସଜାରିବାଗ ଏହି

ଲହୋର ତାଗା ଦିଗ୍ନମଧ୍ୟ ସକଳରେ ଉଦ୍‌
ପରିବର୍ତ୍ତେ ହଜ୍ର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରକଳ୍ପ ବୁଝ ଉପର
ଲୋକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ମନୋଦୟ ଏହି ପ୍ରସାଦର
ହକରେସ ଫର୍ମର କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ-
ଅଛି ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠଜୀଗନ୍ଧିର ମନ୍ତ୍ରରେ ପାଲମ୍ବି କହିଗଲା
ଦୁଇଥିବାରିମାନଙ୍କ ବିମେଶ ମନୁରେ ଅନେକ
ଶୁଣିବ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସଂକୁପିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଲବ୍ଧିବାଚକାଶରେ ସେଇଥ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏକ ପିଂହଦୂମରେ ଶୋଭିତ ବସୁରଙ୍ଗ ଉଚ୍ଛି-
ବମୟୁମନ୍ଦିରଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରଦୃତ କରିବାର
କିମ୍ବନ ନ ଥିବାର କୋଳକାରିମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର
ବିଦ୍ୟାର ହେଉଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣେଲ ତାଳିତଳ
ସାହେବ ଏହି ସକଳ କିମ୍ବା କେତେନାହୁରିବିଲୁ
ମହୋପଥ୍ୟଙ୍କର ଗୋଚର ବରିଧିବିଲୁ । ଉନ୍ନ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ବେଳସାହେବ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠଜୀଗନ୍ଧି
ଯାଇଥାଏ ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତବର୍ଷର ଐତିହାସିକ ବିଦ-
ଜଗ ସମସ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ଘଷେ ଏବନିତ ହେବା
ନିମିତ୍ତ ରେଖା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏକଣେ
ତଥା ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ଆଶ୍ଵର ଏଥେ
କେତ୍ତିବ ପୁରୁଷ ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଚାର
ପହାତିଲ ହୋଇ ଥାବୁ ଇଥାପି ଯେସକଳ
ସ୍ଥାନକ କମିଶନର ନିଯମକ ହୋଇଥିବାକୁ ଧେ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତିବତ୍ତକ ମାନଙ୍କନର ସର୍ବତ୍ତଃ
ବିଶ ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖି ଏହି
ତ୍ୟମର ଭାଇଙ୍ଗ ଠାର୍କ ଅମ୍ବୁ ବର୍ଷପରେ
ମଧ୍ୟରେ କେତେକ କନ୍ତୁ, ମୃତ୍ୟୁ, ବିବାହ ଦାତାନା
ହୁଆଇ ତାହାର ବିବରଣ ସରହ କରିବା କମିଶ
ସମ୍ମୁକ ହୋଇଥିଲେ । କୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
କେତେକଙ୍ଗୁଳବର୍ଷିର ମହେନ୍ଦ୍ର ଏବି ବର୍ଷରେ
କନ୍ତୁ ଏହି ବିବାହର ହୃଦୟ କେଇ ପୁଣିତ
ରଖି କେବଳ ମାତ୍ର ପୃତୁଧୀନାର ଯେତାକବୁଢ଼ିକ
ପ୍ରକାର ଅଦେଶ କରିଥିବାକୁ । ଫୁଲ୍‌ଫ ଲେବ-
ନାକେ ଏହି ଯମସ୍ତ କବରଣ ପ୍ରକାର କରି
ଆଜାରେ ଜଣାଇବେ ଥାଜାମୁ ହଣ୍ଡା ମାରଞ୍ଜୁ-
କ ନିକଟରୁ ଯବ ଏହି ମାରଞ୍ଜୁର ସାହେବ
ତାକୁରଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ଧରେ ତାକୁରଙ୍କ
ତାକୁରଙ୍କ ହୃଦୟକମିଶନର ପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖିକେ
ଦିବେ ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରୁମେଣଙ୍କ ଅବେଳାଦୂସରେ
କାହାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବିରାଗ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣ ପାଇଅଛନ୍ତି ତାହାର
ସବୁ ବିଜ୍ଞାପନୀ ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ । ସଂପ୍ରତି ଏହା
କିମ୍ବା ଯୋଜନା ବୋଥିବେ ଗହନ ହୋଇଥାଏ
ଅର ଏହିପରିବାର ଦେବାର ଦେବ ମାତ୍ର ।

ବାକୁହା, ଖେତାର, । ଜଳପତି, ଗୋଦା-
ଲଥା ଓ ବନ୍ଧୁପେଣ୍ଟାମ୍ବ ଅଜାରଗେ ବସାନକ
ହେଉ ହୋଇଥିଲା । ପାଞ୍ଚଶା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଗୁରେ
ଜଳପାତନ ହୋଇ ବନ୍ଧୁର ବୃଦ୍ଧ ଓ ଗୋଲ
ଦିନଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ଏତମୀବନ୍ଧନ ଗପିଲା
ମୟ ଅନେକ କଷତି ହୋଇଥିଲା ।

ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ରଖିଛନ୍ତି
ପ୍ରେସ୍‌ଲିପିଥିବ ରଳିତମାସ ତାଙ୍କ ରଖିରେ
ବମେଇ ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିବାକୁ ।
ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍‌ଟାଙ୍କ ବୋଲିଛନ୍ତି ସେ ଆର କେତେ
ଧର୍ମା ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲେ ଏ ମହାଗୟ ଆପଣା
କର୍ମ ହରିଥାନ୍ତେ । ହନ୍ତୁ ସେପରି ହୋଇଥିଲେ
ତି ବିଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଧର୍ମ କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନ ଏହାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ
ସେବା ପରିବାୟ ପ୍ରାଣୀ ହେଉଥାଇ ତାହା
କିମ୍ବା ଗନ୍ଧାରୀ ରାଜମ ହୋଇଥାନା ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରକେଶଙ୍କ ପଞ୍ଚାର୍ଥିଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ କି ୧୭୩୦ ଟଙ୍କା
ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିରରେ କି ୫ ଟଙ୍କା ଆହୁର
ଏହି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କି ୨ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ
ପଞ୍ଚାର୍ଥା ହେବେ ।

କଣ୍ଠାର କଣେ ଉଦୟକ ଜଣେ ସୁରକ୍ଷା
ମାରି ମହାକରେ ଜାହାକୁ ଅଂଶବନ୍ଧୁ ମୁହାରେ
ଦିନ୍ଦ୍ୟ ଲାଗି । ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ମୁଳ୍ଲ ତରପ-
ଦିକ୍ଷାରେଣ୍ଟଙ୍କା ଅନମାନ ହୋଇଥାଏ ।

ବିରଦ୍ଧାର ସୁରକ୍ଷାପତ୍ରବାଗଚର ଗାଁ ଉତ୍ତା-
ଇତାରେ ଏହି ଅଗନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଶୁଣ କହାଇବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ମୁଲ୍କରେ ଲୋକଙ୍କ
ଦିଗନ୍ତ କରିବା କାରଣ ବୋଗ୍ନ୍ ରଜ୍ ଦୂରସନ୍ଧୀ
ଟଳାର ଉତ୍ତମ କାରକ ଅଗାଇବାର ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ ଉତ୍ତବ୍ଧାର ଗାଁ
ମବାଗେ ୫ * ୦ ଲା ପୂର୍ବସ୍ଥାର ଦେବାର ପ୍ରତ୍ୟାବନ୍ଧିତି ।

ଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟର ବ୍ୟଥୀ ଲାଗିବ ଦିନପୂର୍ବ ସୋମପ୍ରକାଶ
ଅନ୍ତରାଳେ ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରସାଦ ଦରି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଶିଖ ଫରୁମର ଉନ୍ନାଥକରମାନଙ୍କ
ତିର୍ଯ୍ୟାନ ଦେବାର ଉଚ୍ଚତା ଦିପେଣ୍ଡି ଉନ୍ନାଥକା-
ରମାନେ ତାକରେତୁହି ଅଧ୍ୟାନରେ ହାତ୍ୟ
କରି କୌଣସି ଦିନପାଇ ହେବ ଯାତ୍ରା

ଅଜନିକରେ ଶିକ୍ଷାବିଦୀଗରୁ କର୍ମଚାରୀ

ପୁର୍ବ ଭାବେର ଅଜ୍ଞା ସୋଇଥିଲା

ଜିତେ ପର୍ବତ କଳର ଶାଦ୍ୟମାନିର ମୁକୁର
ସେଇ ସାପ୍ରାହିକ କିଳିଗନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ
ମେଘର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକଳପ୍ରବୃତ୍ତର ମୁକୁ
ତା ହେଉଥାଏ ଓ ଚୁଣ୍ଡର ଆଉ ଅନ୍ଧା
ନାହିଁ ଗହମ ଠକାରୁ ପାଦ ସେ ୧୦ ର ହେଉ
ଅଛି ଓ ନାକରୁ ଛଡ଼ୋର ଲଜ୍ଜାଦ ଠକାରୁ
ସେ ୨୦ ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପ ହେଉଥାଏ ।

ଅମେରିକାନଗଣ ସବଳ ବିଷୟରେ ପ୍ରାଥମିକ
ଲାଭ କରିବାକୁ ଦୂହାତ୍ତି । ସମ୍ପ୍ରଦାୟ
ବୋଲନାରେ ଜୋଟି ବିବାହ ଉପଲବ୍ଧରେ
ଏବଜଣ ବାରଷୀର ପ୍ରମୁଖ କରିଥିବାକୁ, ହୋର୍ଟ୍-
ଶିପରେ ବୃଥା ମୟୁମ୍ବିନ୍ଦି ନ କରି ସୁରକ୍ଷା ପାଇ
ବିବାହ କରି ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ନନ୍ଦନାରେ ସେମାନଙ୍କ
ଅନ୍ଧଗାର ଏବି ସବା ହୁଅଇ । କେତେବୁଦ୍ଧିର
ପୂର୍ବ ଓ ପ୍ରାଣେତ ଏବିତିର ହୋଇ ଯେ
ଯାହାକୁ ମନୋମାତ୍ର କରନ୍ତି ସେ ଜାହାଙ୍କ ନାମ
ଲେଖି ଗୋପନରେ ପରିପତ୍ରକ ହୁଏରେ ଦେନେ
ସେଇମୁଣ୍ଡରେ ଶ୍ଵାସେକ ଯେଉଁ ପୁରୁଷଙ୍କ
ମନୋମାତ୍ର ବଳେ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ହାବୁ ପରିମାନ
କଲେ ସେଠାରେ ମାନ୍ୟମାନ ପରିପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ
ମନୋଧା ହେଲା । ପରିହରରେ ମିଳନ ହେଲେ
ବିବାହ ହେବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମନ ନହିଁ ।

ପାରୁସରେ ଏକପ୍ରକାର ନୂତନ ଜେଣିଲା
ଦିଅଛି । ଏକପ୍ରକାର କୁଷର ଥଠାର ନଳ
ବିଶ୍ୱାସ । ଏମନ୍ତପ୍ରକାର ଚୌରାଳରେ ହଳ
ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ତାହା ଦୂରଯୋଗ ହିତରେ ଅଞ୍ଚଳି
ଦେଇ ଯେତେ ଧରିବ ତେବେ ଅଛନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟି
ଅପାର ରହିବ । ଏହି ନଳ ହିତରୁ କରି-
ଦିବୁ ପୂର୍ବ ଦିଶେଥ କରିଅଛନ୍ତି । ସାଙ୍ଗର
ଏକଜଣ ଦିବାର ଏହି ଅଞ୍ଜା ଅମାଜନ୍ ରହିବାର
ଧର ହୋଇଥାଏ । ଏକଜଣ ପ୍ରତିରୀ ତାହାର
ନେଇ ଯାଏ । ତୁରିଦୁଲିଖାନାର ହୋଇ ନଳ
ଦେଖିବାକୁ ଗହିଲୁ । ବହାର ଇନ୍ଦ୍ରଶାକୁ ତାହା
ତାହାକୁ ଦେଖାଇ କରୁଥେ ଅରାଜି ଦେବାକ
ଦେଇଲୁ । ଅଞ୍ଚଳ ଦେବା ମାତ୍ରେ ଗରୁଷବ
ଗର କଲନରେ ପଡ଼ିଲୁ, ହବାର ମଧ୍ୟ ଏହି
ଦୁମୋଗ ଦେଖି ଲାବଦେଶରେ ଲାଗିଲା ।

ଅମେସାନେ ଦୁଃଖର ସହି ଅବଗତ
ହେଲୁଁ ଯେ ବାବୁକୁଷ୍ଟବିନୋର ଘୋଷ ବନ୍ଦିକା-
ଳ ଥିଲା କେବ କର ଗଲ ମାତ୍ର ଜାଗାରୁଣ୍ୟ-
ରେ ସଂହାର ଯାତ୍ରା ସମ୍ପଦଶ କଲେ । ବାବୁ
କୁଷ୍ଟ ବିମୋହ ଘୋଷ ବନ୍ଦିକାଳ ସମ୍ପଦଦେଖାଇ

ତେ ବାରକୋମର ଉକାଳର ଦରିଆରୁ ଅନୁ-
ଦେଶୀୟଙ୍କ ମେଘରେ ସେ ଅପରିବାତ ନୁହନ୍ତି ।
ଅତିବକ ଜାହାଜ ମୃଦୁ ସଂବାଦରେ ଆହେବ
ଲୋକ ଦୂରିର ହେବେ ॥

ପଞ୍ଜାବର ପୁରୁଷମହାଯଣ କନିତୀ ଦିଲ୍ଲାଗନ
ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ ସାହୁଯଶ୍ଵରଙ୍କ ଘର ଚେ-
ଦିବାମ ଅର୍ଧ ସଂଗ୍ରହ ବର୍ତ୍ତବାର ପରମ୍ପରାକଳନ
ମାତ୍ର ହେବନ ପୁରୁ ଏକ ଚନ୍ଦ୍ର ଛନ୍ଦା ସହ୍ୟ-
ରେ ପୁରୁଷ ଶିଖାରୀ ହେବନି ଓ ଯେତୁଳା
କନିତୀ ଦୁଃଖେ ଅଛି ସେଥିରୁ ଏହାନମାନକିରୁ
ସାହୁଯଶ୍ଵରାର୍ଥ୍ୟ ନିବାହ ହେବ ।

ବିଲ୍ପର ଜାଗତାଳମୟାହର କିଶୋର
ଯେ ଉତ୍ତରାଥର ଏତନବ୍ୟ ଦରତଦସ୍ତରେ
ଦେଶୀୟବଳୀଙ୍କ ଉପଶ୍ରୀତନ ଦେଶୀକାରୀ
ଏକଳକ୍ଷତାଙ୍କ ବ୍ୟୁତ ଦେବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଅଫିସ୍ଟର
ମହିର ହୋଇଥାଏ । ଦେଶୀୟ ପଥାଳୁର
ଦୋଧ ହୃଦୟ ଏହୁବେଳୁର ଲାଗ ହୋଇ-
ପାରେ କିନ୍ତୁ ସେ ଲାଗ କିଏ ପାଇବ ଜଣା
କାହାର ।

ପ୍ରକାଶ

ବୃକ୍ଷ କେଳରେ ସେତେ ହେବିବାରୁ
ଲୁହା ଓ ଅନ୍ୟଥିବା ପ୍ରଦୂଷ ଦୋଷ
କମାଇଛି ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କେଳ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଜାକ-
କିଲମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସବୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଜାହିରା ବ୍ୟକ୍ତିରୁ
ବିହୁ ହେବ । ଚଲେଗିମାତ୍ର ଗା ୫ ରିଗ ଗନ୍ଧ
ବାର ସହା ୩ ୫ ଶମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଲମ୍ବା ଅବ୍ୟକ୍ତ
ହେବ ।

ଭାବ ଦିଗ୍ନଦୀର } ଯେ, ମାବନାମାତ୍ର
ସଂଖ୍ୟା ୧୮୭୫ } କେବଳ ବାବୁ

୧୯୬୩

ବାହୁ ସକ୍ରିୟାର ମୋଡ ଟ୍ୱାଇ ପରେ

୧୦	ପୃଥିବୀରୁହାସ	୨୩	୫
୧୧	କରିଗୋରୁଦ୍ଧାସ କାନଗୋଇ	୨୩	୫
୧୨	ପରେଶରୁହାସ	୨୩	୫
୧୩	ଅନୁକାଳନହାସ	୨୩	୫
୧୪	ରୂପହାସ ନିଷ୍ଠ	୨୩	୫
୧୫	ଆଜବନ୍ଧୁ ଦେ	୨୩	୫
୧୬	ବର୍ଣ୍ଣନମ ଶର୍ମିତ	୨୩	୫

କୁଳ ପାତାରେ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଚିରିକୁ

ଉତ୍ତଳପାତ୍ରକା ଜାୟରିଜ ଉସମ୍ବର ମନ୍ତ୍ରୀଣି

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବୁଗାଆରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛାତ କରୁ ଯାଉଥାଲି
ଯେ ଏହି ସହର କଟକ ମୁକାମ ଭୁଲଗୀପୂରରେ
ଉମେସ୍ତରଜାନତେର ସାହେବଙ୍କର ଦୂରଗୋଟା
ବଜଳା ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେ ବଜଳାକୁ ସାଆରଣ-
ନିଲମ୍ବାର ବନ୍ଧୀ କରିବା କିମ୍ବିତ ଉପସ୍ଥି
କ୍ଷମତା ବଜଳାଶ୍ଵାମୀଙ୍କଠର ଅମ୍ବକୁ ପ୍ରାସ୍ତ
ହୋଇଥାଲି ।

୨। ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଦୂରଗୋଟା ବଜଳା ମଧ୍ୟରେ
ଏକଗୋଟା ବତ୍ତାମାନ ଖାଲ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ
ଏକଗୋଟା ବଜଳାରେ ମେସ୍ତର ଆଜଳଜ
ସାହେବ ରହ ମାସକୁ ୫ ୫୦ ଟଙ୍କା ହସାବ
କିରିଥାରେ ହୋଇଥାଲି ।

୩। ବିନ୍ଦୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ବିତି କିନ୍ତୁ ନିଲମ ବିନ୍ଦୁ
କରିବ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜଳାର ମନ୍ତ୍ର
ପଢ଼ଇଗଲ ୫ ୫୦୦ ଟଙ୍କା କମ ହେବ
କରି ଏ ମୁଲ୍କ ଉପରେ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ଡାକଥାରୁ ବରିବ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ଉକ୍ତ
ସମ୍ବିତ ନିଲମ ଥିବ କରାଯିବ । ଖରଦିଦାର
ଯେଉଁ ମୁଲ୍କରେ ବଜଳାମାନ ନିଲମ ଖରଦ
କରିବେ ତାହା ସମୁଦ୍ରାଘ୍ୟ ଦାଖଲ କଲେ ଯାଇଁ
ତହିଁ ଉପରେ ମାଲକ ସ୍ଥାପନ ସଜ୍ଯ ଓ ଭାବପ୍ରତି
ହେବେ ଆଉ ଯଦ୍ୟପି ନିଲମତାରିଜିଠାର
ଦିଗନନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ ମୁଲ୍କ ସମୁଦ୍ରାଘ୍ୟ ଦାଖଲ
ନ କରିବେ ତେବେ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ବିତ ପୂନ୍-
ଗ୍ରୟ ସାମାଜିକମଧ୍ୟ ଅଶାପିକ ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି
ସେ ନିଲମ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ନୋକପାନ ହେବ
ତେବେ ପଥମ ଖରଦିଦାର ତହାର ଦୟା
ହେବ । ପ୍ରକାଶ ଆଉ ବି ଉପସ୍ଥିତି ବଜଳା
ଏହି ସହର କଟକ ମକାମ ଭୁଲଗୀପୂର ଉକ୍ତ
ଖାଲିବଜଳାରେ ଚିଲିତମ୍ବାର ତା ॥ ରିଖ
ଗେଜ ବୁଥକାର ବେଳ ଦୂରପ୍ରହର ସମୟରେ
ନିଲମ ହେବ ଯେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଲମ ଖରଦ
କରିବାକୁ ବାଞ୍ଚା କଣ୍ଠକୁବେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ମିଥିକ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଶାନରେ ହାଜର ଆସ
ଅପରାମ ମୁହଁ ରଙ୍ଗା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ନିଲମ ଖରଦ
ଦ୍ୱାରା ଉପର ଲେଖା ସରେଇ ଅନୁଷ୍ଠାରେ କରି-
କାରିବ ହେବେ ।

ଜାୟରିଜ ମାହେ ଉସମ୍ବର ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିନା

Fred. Bend.

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

四

ଭାବୁ ରଜେ ଉପମନ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମରିବା । ମୁଁ ଧୋଷ କି ଏ ନି ସନ୍ଦର୍ଭଗ୍ରାମରେ ଗଲିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶାନେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଳପାଇଁ ଡାକମାସୁଳ ୫୯।

ଗୁରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଉପାୟ
ଗତ ସେପମ୍ବରମାୟ କି ଯେଉଁ ସମ୍ବେଦ
ଲାଭକର୍ତ୍ତାର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରବନ୍ଧା ଗର୍ଭ-
ମେଘକର ମୁଦ୍ରଣକୁ ଦୃଶ୍ୟପେ ଆଚରଣ କଲା
ମେବନ୍ଦୀର ଅନ୍ୟ ସମ୍ବେଦ ରେ ଯେଉଁ
ମାତ୍ରାକୁ ଲାଗିଥାଏ ଅବା ପ୍ରସାଦ ହେଉଥାଏ
ହା ଧାରକଙ୍କୁ ପାଇଁ ଅନିଦିତ ନାହିଁ ।

ମାନ ସପ୍ରାଦରେ ତେଲିଯୁଗର ବିଧୂ-
ପର ତୁଳ ଏକ ପଥାନ ପ୍ରାଚୀ ଅବଶେ-
ଖାଣ୍ଡି ମହୁ ଜାମା ଏହିଯେ ବନଳାକ
କଳିଙ୍ଗ ସଂଗ୍ରହ ଜୟା ହେବ କେ-
ଆରିବେ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣଯାଇ

ଏଠାରେ ଅନ୍ୟ ହାଇବୋର୍
ରହିବେ ଓ ତେଣୁଷ୍ପୂର୍ବ
କ ୧୦ ଏ ଉତ୍ତରାହୁର୍ମୀର
ମୁକ୍ତ ମାନ୍ଦାଳ ଓ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମର
ହାଇବୋର୍ମୀରେ ଦର୍ଜିଲାନ କ ୫ ଏ ଲେଖାଏ
କଳ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କ ୫ ଏ
ଲେଖାଏ ରହିବେ ଓ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମର ପ୍ରଥାନ
ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଇବ ମଧ୍ୟ ଛାପା ହେବ । ଅନ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଏହାବି ଯେ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଛାପାରେ
କଲେଜ ଅଛି । ତାହା ଉଠିଯାଇ ହାଇକ୍ୟୁଲ
ହେବ, ଓ ସବଳ ଛାପାରୁଲ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସାହି-
ମ୍ୟ କଥିଧାଳୟ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ହେବ । ଓ ମୁଲର
ଦେଇନ ଏପରି କରିବ । ନାନ୍ଦ ଉପର୍ବ
ସ୍ତରୀ ବଦ୍ୟାଲ୍ସ୍କର ହେବ । ନିର୍ବାଚି

ଏହିଲୁପ୍ରସାବ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଥମ
ପ୍ରସାବରେ ଯେମନ୍ତ ଆଜନକର ବିମାନରୁ
ଦୂଶ୍ନଘୟରେ ଉଦୟପେକ୍ଷା ଅଥବା ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ହେଉଥିଲା
ଅଛି । କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟଳୟରେ ବ୍ୟଧି ଲାଭବ-
କରିବାର ସ୍ଥାଳ ଅଛି ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଜ୍ଞାପ
ବିଶେଷଜ୍ଞ ହାଇବୋର୍ଡର କିମ୍ବା ସଂଜ୍ୟା ଅଥବା
ବୋଲି ଅନେକ କାଳର ଲୋବେ ବିହୁଅଳ୍ପିନୀ
ବିହୁର ବିହୁବର୍ତ୍ତି ଥାଇଁ ବିହୁମତ ପ୍ରକାଶ
କରିବାର ନବଦିନା କୁଣ୍ଡି ହେବାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ
ବୋଧିଥିଲୁବା । ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି ହେଲେ
ବିହୁ କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ
ଅନୁକଳକ ବସୁରେ ଯଥେଷ୍ଟକାର୍ଯ୍ୟ ବରକର
ଥୁଲେ ସେମାନେ ବଥା ତାରତମ୍ୟରେ ଦିନପାତା
କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇବେ ନାହିଁ । ତେ
ହେଥିରେ ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ନିବାରଣ ହେବ ।
କିନ୍ତୁ ଶିଖାଦିବିଶ୍ୱାସର ବିଧ୍ୟ ଲାଭକର ଯେଉଁ
ପ୍ରସାବ ହୋଇଥାଏ ଏଥୁରେଯେ କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ
ହେବ କୁବ୍ସାମାରି ନ ପାରେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍
ଏବେଳର ଉନ୍ନତିକାଳର ଯେତେ ଉପାୟକରିଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଉନ୍ନତିରେ ସ୍କୁଲ ସ୍କ୍ଵାରଙ୍କ ସବ୍ରପ୍ରଥାକ ଅଟ୍ଟଇ
ବିଶେଷରେ ଏଥିରେ କିମ୍ବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍
ରାଜତବର୍ଷ ପୁରୁଷାଧନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଶୈଖିକୀ
ପ୍ରାପନ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହାଦୁଇ ବାହୁଦ୍ୱାରିପେ
ବ୍ୟଧି ଥାକାର ବର ପ୍ରକାଳ ଗଣା କାରଣ ବେହି
ଗଢା ଯତ୍ତକରି ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏତେ ବ୍ୟଧି
କର ମଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଅନେକକ ପ୍ରକାଳୁ ବିହୁର
କର ନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତମରୂପେ ଶିଖାଯାଏ ଲେବକ

ବଂଶ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦି ଅଟ୍ଟଇ ଯେବେ ଏ ସମୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାର ଉପାୟ ପରିଚୟରେ
କରନ୍ତି ଜେବେ ଆଉ ବେଳେ ଠାର ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି
ହେବ । ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ କ୍ଷତିପ୍ରତି
ହେଇଥାନ୍ତି ବିଦ୍ୟାଗ ବୋଲ୍ୟାଇ ନ ପାରେ
କାରଣ ସୁରୁକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ଏକା ବିଦ୍ୟା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଶାସନ ପ୍ରଶାଳିକ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ବୁଝି
ପାରୁଥାବନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଓ ପାଥାରଣ
ଲୋକ ମୟରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗପ ପରିଷ୍କରର
ଆହୁପାୟ ବୁଝାଇ ଦେଇ କୃପଳ ଦ୍ୱାରା କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାଦାନ ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଜ୍ଞାନବାନ
ଓ ବୃଦ୍ଧ କରିବାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ । ଗ୍ରନ୍ଥ-
କାର୍ଯ୍ୟର ମର୍ମାର୍ଥ ମୂଳରୁଥେ ନ ଜାଣିଲେ ଗ୍ରନ୍ଥ-
ରକ୍ତି ଜୀବ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏକା ସମୟରେ
ତେବେ ପ୍ରକାର ନିୟମ ହେଇଥାବୁ ବି ଯାହାକୁ
ଅଜ୍ଞନୋବିନ୍ଦାନେ ଅଭିନ୍ଦିନ୍ତି ଜୀବ କରନ୍ତି ମାତ୍ର
ମେଖିତ ଲୋକମାନେ ସେ ସମସ୍ତର ଘୋଷକରା
କରି ଅପରା ଲୋକଙ୍କ ସେଥର ହେବୁ ବୁଝାଇ-
ଦେଇ ସଂମୟ ଜଣନ କରନ୍ତି । ଲୋକମାନେ
ତୁମ୍ଭୁକୁ ଜୀବରେ ବହୁଥିଲେ ଜାହାଙ୍କର ବାତ-
ରକ୍ତ ଉଦୟ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ଓ ଗ୍ରନ୍ଥରକ୍ତିଷ୍ଵାକ
ପ୍ରକାଙ୍କୁ ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ବି ସହଜ ବିଦ୍ୟାର
ଆହୁ ? କେବଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବି ଲୋକଙ୍କ
ଅକ୍ଷରରେ ଜଣାଯାଇପାରେ ବିନ୍ଦୁ ଗ୍ରନ୍ଥର
ପ୍ରକାଙ୍କୁ ଦିନକ ଦ୍ୱାରା ବାରଣ ବସ୍ତର ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଅଭିବଦ ଯେ ପରିମାଣରେ
ଗ୍ରନ୍ଥର ଉଦୟ ହେବ ସେ ପରିମାଣରେ ଦେଖ

ଜିଣା ଚେଲେ ବିଶ୍ଵ କ୍ଷତି ନାହିଁ ଓ ରାଜକୁଳ
ଉଦୟର କାର୍ଯ୍ୟ ବିମନଶିଖା ହେବାର ଏଥର
ଯେତେ ବିପ୍ରାର ହେବ ତେଣେ ଶାହନନ୍ଦପଦକ-
ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ବିଧ୍ୟ ଲାଗି ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଷାକ୍ତାନାରେ ବିଧ୍ୟ ବୁଝିବ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ କଥାର ବିଧ୍ୟ ଲାଭକର ଫଳ ପାଇବେ-
ନାହିଁ ବଗଂ ଶିକ୍ଷା ଅଗବର ଅମାର ବିପ୍ରାର
ଓ ଦୁର୍ବଳ ମୋକ୍ଷ ସଂଗ୍ରହ ଅନ୍ଧର ହେଲାର
ହାନାପ୍ରକାରରେ ବିଧ୍ୟ ବୁଝିବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଗ-
ଏବ ଅମ୍ବେନନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ଜଳାନ୍ତ
ଅନୁବ୍ରେଥ ବଚାରୁ ଯେ ଶିକ୍ଷାପାନର ବିଧ୍ୟ
ସଂକ୍ଷେପ ବରିଦ୍ବାରୁ କଥାର ଯତ୍ନାନ୍ତ ନ
ହେଉନ୍ତି ।

ଇଷ୍ଟବଂଧୁରସ୍ତଳେ ଥମ୍ଭମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୁବିଦ୍ୟା
ଏହି ଯେ ଅନେକଲେବ ଏହିପ ପରବାଦ
କରନ୍ତି ବି ଉଚ୍ଛରେଣୀର କଦିମଳୟ ସ୍ଵାପନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରହ
ଶବ୍ଦଶ୍ଵରମେଘ ଧରିଲେକଜ୍ଞ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଯେତୁଲେ ଧିକ୍ଷାନେ ପୃଷ୍ଠା ଅପରା-
ଧନ୍ୟାନାନ୍ଦକ ଶିକ୍ଷା ବିଦ୍ୟା ପେବାରୁ ସମର୍ଥ ଅଛି-
ନ୍ତି ହେତୁକେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବାହଁତ ସେମାନ୍ତରେ
ହେଉ ବ୍ୟୟନ୍ତ ହେବେ । ଉଚ୍ଛରେଣୀର କଦିମା-
ନ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଅସ୍ଵତ ବ୍ୟୟ କରିବ ଅପେକ୍ଷା ଯେହି
ଠକାରେ କୁରୁକ୍ଷୁଟ୍ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କଲେ
ପୁଣ୍ୟପରକ ସନ୍ନାନମାନେ ଶିକ୍ଷା ପାଇଥାଇବେ
ଏଥରୁ ଯଦ୍ୟପି ଉଚ୍ଛରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ବାପୁବରେ ଧରିଲେକିଲ ସନ୍ନାନମାନେ ଏକା
ପର୍ବତୀନ୍ଦ୍ରୀ ତେବେ ଏ ଯୁକ୍ତି ବାର୍ଯ୍ୟକର ପୁଅନା
ପ୍ରକରରେ ଅଧିକାରୀ ପରି ଦୁଃଖ ଓ ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତ
ନନ୍ଦପ୍ରକଳ୍ପ ସନ୍ନାନ ଆଚନ୍ତି । ଏକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ଅଭିଭମାନ ଓ ଧରିଛ ପୁଅ ବୁନ୍ଦାର ହୁଅଛି
କାହିଁ ବୋଲ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତାହା ଏଥର
ପ୍ରମାଣ ଆଚାର । ଅଭିବକ୍ଷ ଧରିଛ ହଜାରେ
ଉଚ୍ଛରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ କୋଇ ନାହିଁ ।
ତେବେ ଯକ୍ଷପି କେହି ଏମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ
ପୁଣ୍ୟକ ସକାମ୍ପ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା ଯିଥେଷ୍ଟ ଅଟେ
କୌଣସି ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ କର କହୁଥିଲମାନ ଦିଲାଇ
ଦେବାର ଭଲ ତେବେ ଅମ୍ଭେମାନେ ବୋଲୁ
ଯେ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷାକାରୀ ହେଲୁ ଗବର୍ନ୍ମରେ
କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କର ନାହାନ୍ତି । ସବଳଗ୍ରାମରେ
କୌଣସି ଅଛି ଏ ଦେଖୁରେ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ
କୌଣସି ବୋଲ ପାରେ କିନ୍ତୁ ଦେଖୁରେ କି ଫଳ ?
ଗବର୍ନ୍ମମେଘ ଯେବେ ଅନ୍ତରୁ ଦେବକ ଗୁରୁତ୍ୱା-
କାର ଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ତ୍ରୟୀଲଭ କରିଥାନେ

ଭେବେ ଏହିଲୋକଙ୍କର ବିହୁମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଦେବକ-
ର ସମ୍ମାନକା ନ ଥାନ୍ତା । ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଅସ୍ତ୍ରକ ବିଦ୍ୟା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବହାରେ ଅଧିକ
ଜୀବଜୀବନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ଗଣେ ଓ ଅସ୍ତ୍ରକ
ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାର ମଧ୍ୟ ମୋବେ ଯେବାକୁ ଅସମ-
ର୍ଥବୋଲି ସବବାରଠାରେ ଛହିର ପାରୀ ଆଖି
ଯେବେ ସେ ପାର୍ଥନା ପ୍ରାହ୍ଲଦ ନ ହେବ ଭେବେ
ସ ମାନ୍ୟ ସୃଜନାଳୀର ସଂଗ୍ରହ ବୃକ୍ଷିରେ କୋ-
ଶବ୍ଦିଲୁଚ ହେବ ନାହିଁ ।

✓ ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମ୍ପଦଗୁରୁ

ଗରୁପ୍ରାହର ଦେଶପକ୍ଷାଶରେ ବ୍ରାହ୍ମିତା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଳଳଖିଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଠ କରି
ସାଧାରଣ ଶୋଭରୁରେ ତାହା ଉଚ୍ଛିତ ବଳ୍ପ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମିତା ଫ୍ରାନ୍କ ହରରେ ବଜାର
ବଜାରରେ ଦେଉଥିବାର ଉଚ୍ଛିତ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ
ସମସ୍ତେ କୌରାବାଦାନ୍ତ ହୋଇ ପାଠ କରିବେ
ଦେବୀ ହେଉଥିଲା ବ୍ରାହ୍ମିତା ଏ ନଗରକୁ
ନୂତନ ଅଧି ନାହିଁ । ପ୍ରାଚୀ ଘନର କୋଡ଼ିଏବେଶ
ଦେବ ବସୁନାର ପୁଣ୍ୟକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବାବୁ
ମହେଶବରୁ ଏବ ଏଠାରେ ବ୍ରାହ୍ମିତାକ ସ୍ଵାପନ
କଲେ । ଦେବନାନୀରୁ ବକ୍ଷପରାତରେ ସମାପନ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମାତ ଦେବଥର ଓ ପ୍ରଦୟନ୍ତିକ ଅନ୍ଧ-
କଲ୍ପନା ଉଚ୍ଚ ସମାକଳିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ମେ ବେତନଦେଲେ ସମାଜ ପଞ୍ଚଥ ପାଇଁ ନ
ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଏ ସମାଜର ବ୍ରାହ୍ମିତାନେ ଦେବର
ସମାଜ ନନ୍ଦରେ ସପାଦିରେ ଥିଲେ ମାତ୍ର
ଦିପାତନା କର କୁଳ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ତରିଶବ୍ଦୀ ଦେବତାଙ୍କ ଏ ଧର୍ମର ଅନୁଗାନ
ହୋଇ ଭାବିବାହ୍ରମାଜ ନାମକ ଗୋଟିଏ
ନୂତନମାଜ ସ୍ଵାପନ କରି କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ନା ଓ
ବସ୍ତ୍ରଧର୍ମ ପ୍ରକର ପଞ୍ଚରେ ଯଥେଷ୍ଟ କେତ୍ରା କରି
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରେମାଜର ସବ୍ଦରେଣୀ ଦିନ । ତୁମ୍ଭି
ହେଉଥିଲୁ ଓ ସରମାଜେ ଏହାପୁଣ୍ୟ ଅନୁବଳା
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ସହଦରେ ଛିଟା ହୋଇ
ଯୌନିକର୍ମର ଘରାବାହ ଓ ସୃତମର ଶୋଭନ
ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କୁ ଦୁଃଖାର୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମ ବିଷ-
ସୁରେ ମଜାନତ ପ୍ରକାଶ ବରକା ଅମୂଳନକର
କିମ୍ବା ନୂହର ଦୂରାଙ୍ଗ କୌଣସି ଧରି ପରିଚାଳନ
ବିଷସରେ ଅମୈମାନେ ଦିଲୁ କହିଲାକୁ ବାଜା
ନ ରଖିଲା । ମନ୍ଦ ଯେଜେବେଳେ ଯେ ନୂତନ
ଧର୍ମା ହେଉଥିବ ତର୍ହୁବ ସମାଜ ଦେବା ଏ
ତତ୍ତ୍ଵବିଷୟରେ ସାଧାରଣ କର କରୁଳ ନାହିଁ

ଅମ୍ବାନଙ୍କର କି ଥିବାଟି ଏ ପ୍ରମୁଦ୍ଦ
ଲେଖିବାକୁ ଅବସଥି ଲୋପ ଦେଇ । ହାତ-
ମଝରେ ଦୃଢ଼ିଲୁହ କୋଇ ଅମ୍ବାଦେଶର ଜ୍ଞାନିବ
ପୂର୍ବତିର ପ୍ରକାଶ ଅମ୍ବାମରେ ମୁଣିଥିଲୁଂ କିନ୍ତୁ
ବାହା ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଏତେବେଳେ
ଅମ୍ବାମନେ ଆମା ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିଲୁଂ ଏହିର
ଅନ୍ଧର କଷ୍ଟୀ କି ଆହି ?

ସତରରେ ପ୍ରାକ୍ତର୍ଥମ୍ ପଣ୍ଡର ଦେଖି ନାହା-
ପଲାର ଲୋକେ ନାହାଇଥି ମନୋହବ ବ୍ୟକ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି ସମ୍ମାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣିତା ଅନାବିମ୍ବକ
ବୋଧବର କେବଳ ପ୍ରଥାନ୍, ପ୍ରଭବର ମତ
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛୁଁ । ଏହେହରେ ଅନ୍ତରମ୍ବ
ଯେଉଁପେ ହନ୍ତର୍ଥର୍ଗମ୍ପାଲୀଜ ହେବାରୁ ତ୍ରାଣ
ବିଲାର ଅନ୍ୟ ବୋଣଟଠାରେ ପ୍ରାୟ ହେବ
ନାହିଁ ଅଭବବ ଅଭିକାଳା ହନ୍ତ ଯେ ଏହାର
ବିଶେଷୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ହୋଇବାର ବାହୁଦୂର
ଜହାର ଉତ୍ସବରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଶବଧା
ବଲୁଁ ଯେ ଗତ ଶବଧାର ପ୍ରାକ୍ତର୍ଥିତକମାନେ
ପଢ଼ବରେ ବୁଝାଇଥିବା ସମୟରେ କେହି ହନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କୁ ବୁବାବ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାଗପ୍ରକାବ ମାରାଇଥାଏ
ଦିନର ହୋଇଥିଲା ଦେବତା ଶିଦା କରିବା
ଏ କରିବର କାହାର ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟାଗପ୍ରକାବ
ହନ୍ତକର ବନ୍ଦହୀନ ଦିନ ହୋଇଅଛି ମାନ୍ୟ ତା
ହନ୍ତମାନେ ମନରେ ବରତ୍ର ହେବାରୁ କରିବାକୁ କାହାକିରିବା
କାହାକିରିବା କାହାକିରିବା ଧର୍ମ ନ କୁ
ଆସି ରେ କାହାକିରିବା

ଅପର ଏକପ୍ରକାର ମୋଡ ଏଥିର
ଧର୍ମର ପରମାନନ୍ଦ ଜ୍ଞାନ ଦର ଥ
ଅଛିନ୍ତି ଏମାନେ ବୋଲିନ୍ତି ଯେ ଗୁ
ଏକେକାଳ ଈମ ଉପଦେଶ ହେ
ବାହାରୁ ପୂର୍ବପିଲମାନେ
ବସିଲେଣି । ଏଥର ପ୍ରକୃଷ ଧଳ
ଏହି ଦେଖିଥିବାକୁ ଯେ ବରଧୁରବଜାର କୁର-
ରେ ଯେଉଁଠାରେ ଖୁବୀଥିବାକମ କେ ଉପଦେଶ
ଦେଉଥିଲେ ସେ ହାନକୁ ପ୍ରାକ୍ତମାନେ ଅନ୍ତରାଳ
ବରମାରୁ ଦେମାନେ ହାନକୁ ଛେଲେଣି ।
ପଞ୍ଚମୀରେ ଖୁବୀଥିବାକମାନେ ନିଧି ସମ୍ପଦ
ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଡି ଦେମାନେ କୁନ୍ତଳମିଳିଗୁରୁ
କଷାୟନ ପାଖ ଜ୍ଞାନ ଦର ବିହିନ୍ତି ମେ
ଅଜ ଯୌତୁକ ଫର୍ମିପ ଲିଙ୍କା ଅକ-
ଳମ୍ବରେ ଥୁବ ହେବ ଜେତୋ
ପୈତୁଳିବ
ଦେଲେ
ରିପାରିଜନ ଅନ୍ଧକ ଯୋଗଳି

ହେବ । ଆଉ ଦେବେ ଲୋକ ଏହାକୁ ପ୍ରିୟ-
ଜୀବାର ଧର୍ମ କୋଣ ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲାଗି ।
ପିଶ୍ଚିକଣ୍ଠାର ଶ୍ଵାସାନ୍ତାର ଦେବେ ଲୋକ
ବର୍ମର୍ଯ୍ୟ ଏ ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ରର ବର୍ଷ ଥିବା ଉ
ଦେଇଲେ ପଢ଼ିବାର୍ଥାରେ ପଢ଼ିବରେ ନିଯନ୍ତ୍ର
ଥିବାର ଏଇସ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏପକାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ଯେ
ଶ୍ଵାସାନ୍ତା କୋଣି ଧର୍ମର ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧିର ମାଧ୍ୟମ
ଦେଇ ଶ୍ଵାସଙ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ ଏହାକର
ହିଦୂମ ନଳିଦ୍ୱାରା ଏହା ଶ୍ଵାସିତ ହୋଇଥିବାର
ସ୍ଵର୍ଗକାରୀ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ହିଦୂଧର୍ମର ପକ୍ଷଗତି
କୋଣାରେ । ଏହା କୋଣ ଶ୍ଵାସାନ୍ତାର
କର୍ମବ୍ରକୁ ହନ୍ତୁର୍ମ କରି କୌଣସି ବଥା
କରୁଥିବାକୁ ଏହାର କଣତା କାହିଁ ଓ ଏହାପର
କଣତା କରୁଥିବାର କରଇ ନୋହେ । କର୍ମବ୍ରକୁ
ମାନେ ଯେତେବେଳ ଦବାଇଛନ୍ତି ରହି
ଯେତୁ କର୍ମବ୍ରକୁ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥିଲାଗି
ତାହା କରୁଥିଲେ ତାହାକୁ ନଳରେ କିମ୍ବାଦ
ଯାହା ହେବ କଣ କର ସେଥିରେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାଦ
ଦାର ନାହିଁ ଅତିବକ ଯେତେମାନେ ବେଳକୁ
ଯେ ଏ ବ୍ୟାପାର ଶ୍ଵାସାନ୍ତା ବାହାରିଥିଲା
ଜାଣକୁ ଅମେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ
ଏହୁଁ କ୍ରମବ୍ୟାପକୁ ମନରେ ହାଜି
ନ ହେବାକୁ

ଏବେଳାର ମେଲେ ତୁ ବ ଗପୀ ଦେଖି
ଆମୁମାନକୁ ବୋଧ ହଥର ଯେ ପ୍ରାଣମାନେ
ହଠାତ୍ ଦ୍ୱାରା ବାହାର ରଜ ଦରଶାଯାଇ
ଏଥରେ ଧୋମାନେ ଘଟିଦିଲ ବହି କରିଅଛନ୍ତି
ଅଗ୍ରେ ଯରେ ଦୂର ବହି ଲୋକକୁ ଧର୍ମରକ୍ଷା
କର ପଢ଼େ ବାହାରକୁ ବାହାରଥିଲେ ରଜ
ହୋଇଥାଏୟା । ଉପରେ ଅକ୍ଷବଦ୍ୟ ଲୋକକୁ
ପ୍ରଭବାର୍ଥରେ ଲମ୍ବକ ଦେବା ଉତ୍ସମ
ହୋଇ ଗାହି ।

ରଜ୍ଜା
ପ୍ରଧାନ, ଭାବାର ମଳ

୧୮ ପରିବ୍ରାନ୍ତ

ସୁମଧୁର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଧର୍ମବତି ଅଛି
ଅଞ୍ଚଳୀଯେବେଳେ ଜାହା କଳାପର ହେଲେ
ଥାର୍ ଉପଥରି ବୁଝୁ ହୃଦୟ ଅନ୍ତରକ୍ଷର
ଏହି ମନ୍ଦିର କୁଣ୍ଡ ଅନୁମାନଙ୍କ ଗୁଣିରେ ଏହି
କର୍ମଦ ଦୋଷ ପ୍ରତିମାକ ହୃଦୟ କାହାରେ
ଏହି ହେବେ ପ୍ରକାଶ ଦାରା ଦୋଷଥାନ୍ତି
ଏହା ହେବେ ଅନ୍ତରକ୍ଷର କାଳରେ ମନ୍ଦିର

ଉପଧର୍ମର ପରାବ ଦୁଷ୍ଟ ହଥନ୍ତା ନାହିଁ । ବେଦ
କର୍ମ ଓ ଜ୍ଞାନ ଉପଧ୍ୟ କଣ୍ଠରେ କରିଛି ।
ଆର୍ଯ୍ୟଶଶ ବେଦର ଜ୍ଞାନକାଗ୍ରରେ ରିହ୍ଵର ବିଷ-
ମୂରେ ଯେଇଁ ଉପାର୍କ ମର ପକାଗ କରି
ଯାଇଥରୁ ଅଧ୍ୟନକ ସର୍ବତମଳକାଣ୍ଡମାନେ
ମଧ୍ୟ ଉଦର୍ଗନ୍ଧରେ ବିମୋହିତ ହେଉଥିଲା ।
କିମୁଣ୍ଡ ଲୁହନ୍ତ ସବାରେ ପାର୍ତ୍ତିକ ବନ୍ଧରେବେଳେ
ଜାହୁଗ ଉପାର୍କ ମର କହିଲାକନ୍ତା ଗୁଣ ବିଜ
ମୋହେ । କିନ୍ତୁ ଏହି କିମୁଣ୍ଡକର ପାର୍ତ୍ତିକ
କାଳରେ ଆହୁର ଉପଧର୍ମ ପାର୍ତ୍ତିକ ହୋଇ
ଥାଏ । ଯେହିମାନେ ଜହାଳାଜ ବେଦଗଣେ-
ଓଜ ସେବ ମନ୍ତ୍ର, ଅଷ୍ଟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ହାତକ ପଦ୍ମକ
ମୁହମାନେ ଉପଧର୍ମ ସଂକଳନ କର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ମମାନ୍ଦ
ସୁତ୍ରମାନ୍ଦ ପ୍ରଣଥୀନ କରିଥିଲା । ସୁତ୍ର ବେଦର
ଅନୁବାଦ ହୋଇ ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଜଗବିଦ୍ୱାର୍ଣ୍ଣ ଦିନକଳୟ କର ଅଷ୍ଟେତିବବଦ
ଦୁଃ୍ଖାପକ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁହମାନେ ବେଦ
ଛବି କରେ ଜାହାଙ୍କ କଷ୍ଟରେ ମାନା ଗାଲି-
ଫେକାର ଜାହାଙ୍କର ପନ୍ଥରୁମର ନାହିଁ ।
ଏକଶବ୍ଦରେ କଗନରେ ଯେତେଥିକର ଧର୍ମ
ପତଳିକ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଥାଏ ବାହୁବଳେକୁ ଧର
କନ୍ତୁ ଯରେ ସମୟକ ସମ୍ମତ ପରମାଣୁ । ହେବ
ବାଇଦଳକାନ୍ତୁମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକର ଦେବତା
ଓ ଭଲପ୍ରଧାରକ ଅଭିନକତାକୁ ମୁକାର
ନ ହାଏ ମଧ୍ୟ ମର ହରିପୁରରେ ଥାଏ ।

ନ କର ଚାହୁଁ ଲବ ଦିଗ୍ବିରାମେ ନାହିଁ ।
ଏକଣାରେ ସ୍ଵରତର୍ଷମୟିତି ବରଦେଶ
ଜହନର ଜ୍ଞାନମେତି ପ୍ରାଣ ବୋଲି କର୍ତ୍ତର
ଦେଇଥିବି କିନ୍ତୁ ସୋଇ କର୍ତ୍ତର
ଉତ୍ତରମ୍ବ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ତରକଳନ ଦରାହି । ଶୈ-
ଜାଇମ ନ ଜନ୍ମିବିମାନେ ବାବୁ କେଣକରନ୍ତି
ହେବି ଶିଶୁରପ୍ରେବଳ ବୋଲି ପୂଜା ଅରମ୍ଭ
ଦରାହି । ପୁଣ୍ୟ ତନକ ଦେଇ ପୁଜା ବିଲେ
ପୁଜା ହୁଅଇ, ନ ହେଲେ ହୁଅଇ ନାହିଁ,
ପାଠକରମ ଏହିପରିବରତନା ଦରାହି ।
ଶିଶୁରପ୍ରେବଳ, ଶିଶୁରପ୍ରତି ଅଥବା ଶିଶୁ-
ପୂଜାପ ଏହାର ଅନ୍ୟକର ଯେଉଁବିବରେ
ଦେଇ ମରି ଛବା ବିଲେ ଯାଇଁ ପୁଜାକରଣ
ହୁଅଇ । ତହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମ-
ପାଦରେ ବେହେନ୍ତି ଓ ବାଇବିନ୍ଦେନ୍ତି ବାକିର
ନୟତ୍ଵ ଅବଶୀଷ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ୧୦୨ତ
ଜାହାଙ୍କର ହେତୋଟି ଅଜ୍ଞ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଟିତ
ଦେଇଥିବି, ପାଠକରମ ତହା ହାଜାନ୍ତରେ
ଦେଖିବାର ଧାଇବେ । ଏହି ଅଜ୍ଞାନାବିଧିରେ

ମୟରେ କେବଳ ସେ ପୂଜାଗୁଡ଼ି, ଅତିଥିମୁଣ୍ଡର
ଶୁଦ୍ଧପର ଚର୍ଯ୍ୟାବ ଦୋଷ ବହୁଳ ପରିମା-
ଣରେ ଦୃଷ୍ଟି କେଇଅଛି ଏହାମ ମୋରେ,
ଅନେକମୁଖ୍ୟଗୀ ଦୋଷ ଅହୁର ବିଲକ୍ଷଣ
ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା । ଉଥାପି ଏବୁତର କୌଣସି-
ଦଳରେ ଅଗ୍ରାଧ ବୋଲି ଆମୁର ହେଉଥିଲା ।
ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେମବବାବୁଙ୍କର ଦେବର
ଧୀକାର ଦିଷ୍ଟରେ ତତ୍ତ୍ଵ କାହାର ହେମାନଙ୍କର
ଦେଇ ଅଧିକ ଜନ୍ମବାର ସମ୍ମାନନା କି ?

ଭୁଷରେ ଯେଉଁପ ପଦଶତ ହେଲା ତଥାଗ
ପରିପଦ କେଇଟି ଧର୍ମପଦ କୁ ସହିତ ଅନ୍ତରୀଳ
ଯୋଗ ଦେଲେ ଉପାନିଶ୍ଵର ହୁଏ ହାତ,
ଏ ବିଦ୍ଵାନ୍ତ ପଙ୍କତ ନୁହଇଲା । ଅନୁମନକରି
ଏହି ଦୋଷ ହୁଅଇ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଆଜିକରଣ
ଅର ଦୃକ୍ଷଳ ଅନୁମନକରି ଶିଖିଗଲିଠ ରେ
କିମ୍ବା ପୃଷ୍ଠାଙ୍କି ପ୍ରଦାନ କରି ଚାନ୍ଦିଲାରେ
ଦମ୍ଭର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ହୁତଶ୍ଵର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୃଶ୍ୟ
ବନ୍ଦି
ଥିବ
ଭାବ
କାହ
ହେବ
ନେବ
ଅପକରିଥ
ହୋଇବ ।

ପଞ୍ଚକୁ ଉତ୍ସବ ଆନନ୍ଦରେ
ହେଉଥିବ ମନ୍ତ୍ର ଜଗ-
ହୋଇଥାଏ । ଏହୁ-
କିମ୍ବା ପିଲୋପ
ହେବେ ଏହା
ଅନିର୍ଦ୍ଦିତ ଏକ
ଅନୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ପାପାନ୍ଧିକ ସଂବଦ୍ଧ

ଗଇ ମନ୍ତ୍ରଲବ୍ଧାର ଉତ୍ତାନଗରକ ମହ ସୂଳ
ଜାହାଜ ବାଟେ ଦ୍ଵାରା ସବେଳ ବିଷକ୍ରୁ ଅଗ-
ନନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ନନ୍ଦରମୟକୁ ନ ଅପି
ମହାନଦୀ ସେଷ ରିଗ ଡାକରେ ଶ୍ରେଣୀଚକ୍ର
ବନ୍ଦରକେ । ମହାଗୃହ ଏଠାର ଦୋତରୀତ
ବାରୁଣ ହେତୋଟି ଯେଉଁ ପଠ ଇତିହାସ୍ତ୍ରୀ
ସେବେ ଦୌଡ଼ିଛି ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ରହିଥାନ୍ତେ ତେବେ
ଅନେକ ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାନା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ପେଣ୍ଟିକଲେକ୍ଟ୍ର ବାବୁ
ଶ୍ରୀନାଥ ସେନ ପଞ୍ଜମରୋବେ ହୃଦୟ ହେ
ଆଗେ ।

ପୁରୁଷ ନେତ୍ରୀକଲେଖୁର ଯେ, ଓହାରେମା
ହେବ ଚରତମର ଉତ୍ସଳି ହେଲେ ।

ପୁରୁଷ କଲେଜୁ ମେଡିଚିଯାଳେଜ୍ ଦ୍ୱାରା
ବର୍ଷ କଲେଜରୁ ସକାରାତର କୃତୀ ଯେତଥାରେ
ଜାହାଙ୍କ ମୁନଗେ ଶ୍ରୀଚିଅଲକ୍ଷ୍ମୀଯାହେବ ପ୍ରସର

ଅଚାରୀ ବ୍ୟ

1084

ଉତ୍କଳପିକା ଜାତିରିଣ ଉପମର ପନ୍ଥାନ୍ତଃ

ବିଜ୍ଞାନ ।

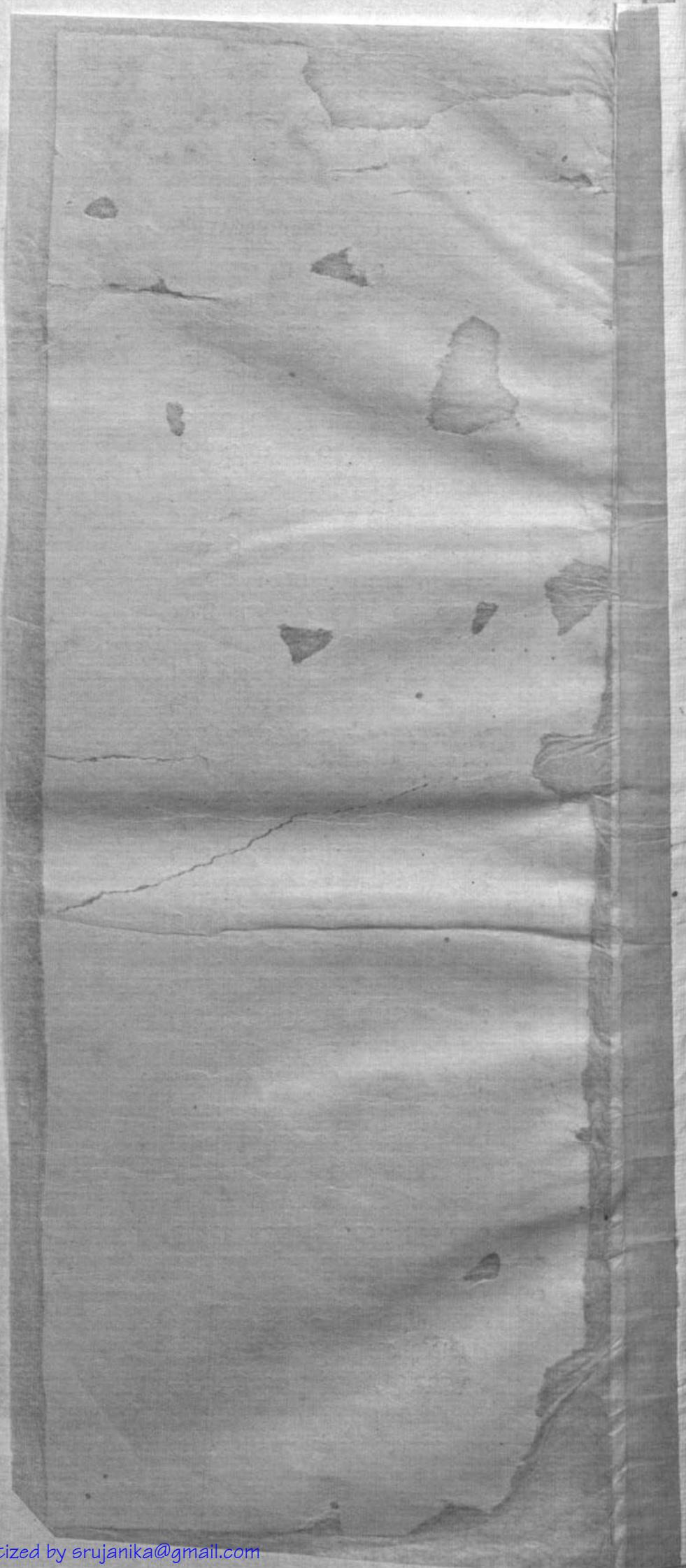
ସମସ୍ଯାଧାରଣ ବିକ୍ରିକୁ ଛଇ କରୁ ଯାଉଥିଲା
ଏହି ମହିର କଟକ ମୁକାମ ଭୁଲଗୀପୁରରେ,
ରଜାନାତେର ଦାହେବଙ୍କର ପୁଇଗୋଡ଼ା
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେ ବଜଳାକୁ ମାଧ୍ୟାରଣ-
କରି ଯନ୍ତ୍ର ବିକ୍ରି କରିବା ନିମିତ୍ତ ଉପଯକ୍ଷେ
ଶମତା ବଜଳାମ୍ବାନୀଙ୍କଠିର ଅମ୍ବକୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ।

ସା ମାତ୍ର ଭଲ ପରିଗୋଟା ବଜଳା ମଧ୍ୟରେ
ଏକଗୋଡ଼ା ବର୍ତ୍ତମନ ଜାଲ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ
ଏବିଗୋଡ଼ା ବଜଳାରେ ମେସୁର ଅଭିନାଶ
ହେବ ରହି ମାସକୁ ୫ ୨୦ ଜାରି ହସାବ
କରିଯାଇ ନେଇଥିଲା ।

“ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ସମ୍ବିଧାନ ନିଲମ ବିନ୍ଦୁ
ବର୍ତ୍ତମନ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଜଳାର ମୁଲ୍ୟ
ପନ୍ଦରିତ ୫ ୧୫୦୦ ଜାରି କରିନ ହେବ
କରି ଏ ମୂଳ ଉପରେ ଯେ କେହି ବିକ୍ରି
ତା ବିଦ୍ୟାଗୁରୁ କରିବ ଯେ ବିକ୍ରି ନାମରେ ଉକ୍ତ
ସମ୍ବିଧାନ ନିଲମ ହିନ୍ଦି କରିବାର
ଯେହି ମୁଲ୍ୟରେ ବଜଳାମାନ ନିଲମ ଜରିବ
କରିବେ ତାହା ସମ୍ବାଧୀ ଦାଖଲ କଲେ ଯାଇ
ତହିଁ ଉପରେ ମାଲକ ମୁଖ୍ୟ ସର୍ବ ଓ ଭୁବନ୍ଧୁ
ହେବେ ଥର ଯଦ୍ୟପି ନିଲମକାରିଗଠାର
ଦିଗନ୍ଧନ ମଧ୍ୟରେ ବିନ୍ଦୁ ମୁଲ୍ୟ ସମ୍ବାଧୀ ଦାଖଲ
ନ କରିବେ ତେବେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବିଧାନ ପୁନଃ
ବ୍ୟାପାରିକାମରେ ଅଣାବିବ ଏବ ଯଦ୍ୟପି
ଯେ ନିଲମ ବିନ୍ଦୁରେ ବିକ୍ରି କୋକବାନ ହେବ
ତେବେ ପଥମ ଜରିବାର ଜିନ୍ମାର ଦ୍ୱାରା
ହେବ । ପ୍ରକାଶ ଥାର କି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜଳା
ଏହି ରହିର କଟକ ମୁକାମ ଭୁଲଗୀପୁର ଉକ୍ତ
ଜଳବଜଳାରେ ଚାଲିଲମ୍ୟ ତା ॥ ରିଣ
ଗ୍ରେକ ବୁଢ଼ବାର ଦେଲ ଦୁଇପ୍ରହର ସମୟରେ
ନିଲମ ହେବ ଯେ କେହି ବିକ୍ରି ନିଲମ ଜରିବ
କରିବାକୁ ବାଜା ରଣ୍ଟକେ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ନିଯମ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ରାଜାରେ ହାଜର ଥାଏ
ଆସାନ ମୁହଁ ରଜା ଅନୁଶାରେ ନିଲମ ଜରିବ
କର ଉପର ଲେଖା ଗରେଇ ଅନୁଶାରେ ବର୍ମ-
କାରକ ହେବେ ।

ତା ୫ ରିଣ ମାହେ ଉପମର ସନ୍ଧାନ ପନ୍ଥାନ୍ତଃ ମଧ୍ୟରେ

Fred. Bond.

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ପାତ୍ର
ପାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

କାହିଁ ମନ୍ଦିରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାର ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାର ପାଇଁ ଏହା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାର

ଅକ୍ଷମ ବାଣିକ ମୁଖ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାନେ ମୁହଁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
ନିଧିବଳ ପାଇଁ ତାକମାଘୁଲ	୪୯

କରୁଥିଲେ ଏହାରେ ବନ୍ଦରୀ କରିବାର
ଆଗମନ

ଏ ନର୍ତ୍ତ ଦତ୍ତଦନ ଉପୁର କଲାକାରେ
ଦତ୍ତ ଧୂମଧାରୀରେ ହେବାର ପ୍ରତି ବ ହୋଇଥିବ
ଆମ୍ବେମ ଜେ ଏତାରେ ସାଧାରଣତଃପେ ଏହାରୁ
ଅଗବାହିତ କରିବୁ କିନ୍ତୁ କଲାକାରେ ଶାଶ୍ଵତ-
ମଳ ଯହାରୀଙ୍କ ଧୈତି ଅଗମନ ହେଉଗ
ତାହାର ମହିମା ବିଶେଷତଃ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଯେତୁ ଉତ୍ସବର କଥାମାନ ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କ-
ରେ ପଢ଼ିଥିବୁ ତାହା ସମ୍ମତ କଲେବେଳାକୁ ଗଲେ
ପଦିକାରେ ସାନ ହେବାନାହିଁ ଓ ଯେବେଳି ବି-
ଚାରି ଲୋକମାନେ ସେ ସମ୍ମତ ହେବାର
ସମ୍ମାବନ୍ତା କି ଧରାଇ ଦେଖିବ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖି-
ବାର କେବୁ ଆମାରଙ୍କ ବୋଧ କରିବେ
ତଥାକ ଆମ୍ବେମାନ କୋଷ ଦର୍ଶ ଯେ ଯେବେ
ଆମାନ ପୁଣିଲେ ମୟ ମନ ଧାନନ କୋରି
ଯାଇବ କିମେଷରେ ସହାର୍ଗାଳ ପୁର ଏବେମା-
ଧ ଲୋକଙ୍କ ସକଳକୁ ବେତେନତ ତାହା
ଏହିମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାପାରର ପ୍ରତାନ ହେବାର କିମେ-
ଧ ଦୂରାଦୁ ସହାର୍ଗାଳ କାହାର ଜାଗିବାର
ଭାବିତ ଅଛି ।

କ୍ଲିନିମାସ ତା ୧୫ ରିକ୍ତ ମୟରେ ଡିବିକ
ମହେ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଶୁଭଗନ୍ଧକର ପଂକୀଦ ଥିଲ ଓ
ସେହିକାଳେକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଜ୍ଞାନତବର୍ଷର ନାନାପ୍ରକାଶ-
ନ୍ତ୍ର ସରକାରୀ ଉଚ୍ଛବର୍ଷକ ରବ ଏବଂ ପ୍ରଥମ
ଗଢ଼ମାନେ ଅସିବର କଥାକମ କଲେ । ମାତ୍ର
ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସବ୍ରିର ସାହେବମାତ୍ରେ ଏକ

ଗୁଆଲିଦୂର ଜିପ୍ରିକ ପ୍ରେରଣା ଅଳୋଖର
ରେଟ୍ରୋ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାତର ସାଧାରଣ ମେଲେ
ଅଗ୍ରପତ୍ର ହୋଇ ବଲକରାକୁ ଅଗମନ କରି-
ଆଚନ୍ତି । <ମାନେ ମେତ୍ରିକ୍ ଯାହାର
ହେବୁ ମର୍ଦ୍ଦାଦିନ୍ଦ୍ରିୟରେ ବଳନି ତୋପ ବେ-
ବାବରସ୍ତର ଖବାର ପ୍ରମାଦକ କେତେ ତୋଥ୍ଯଦି
ହେ ଉଥରୁ ଜାହାପାଠକମାନେ ଅନୁଭବକରିବୁ
ବଲକରାର ଏମନ୍ତ ଶୋଭା ପାଦ ଅନେକ କାଳର
ହୋଇ ନ ଥିଲା କାହାର ଏଥାପରି ପରାମର୍ଶ ନ
ଉତ୍ତରପଦିନ ଅବା ଧନ୍ତାବରେ ହୋଇଥିବାର
କରିବାଲେବିମାନେ ପରିଜ୍ଞାନ ବନ୍ଧୁତ
ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର ସେମାନଙ୍କ ଆଗା ପୃଷ୍ଠ
ହେଲା ।

ତୁଳକଥବେଦନିବର୍ତ୍ତ ଚିଲ୍ପମାସ ତାଙ୍ଗର-
ଶବ୍ଦେ ବିଲକତାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଥିବେ ଓ
ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ଧରଦକ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍ଗରେ
ଜୀବରଗେ ସେମାନ ହେବା ଅମେମାନେ ଯାହା
ଅଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ଯେ କୃଷ୍ଣରେ ବୈଷଣି
ହେଲେ ତଳ ହୁଅନ୍ତା ବାତୁଦରେ ଜାହା
ଯାହା ଦେଲା । ବୈଷଣି ସକାଗେ ବିଦେଶ
ପୁରୁଷ ହୁଅନ୍ତାରୁ ଦିଗରରେ ଯୋଗଣ ଦିଦି-
ଯାଇଥିଲା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୃଦୁଲୀ ଆଖଣ କ୍ଷମ-
ତାନୁଶରେ ପ୍ଲାନ୍ଟରେ ଥିଲୁଥ ଦେବ । କରିବ
ନାନ୍ଦାହାରେ ବୈଷଣି ଓ କାଳାପକାଳ ବାର
ପୋଡା ସକାଗେ ନଗରବିମାନେ ଠୁଁ୦୦୦୦-
ଛାତ୍ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଲେଖାଥାର୍ଥ ହେବ କରିବିଲୁ
ଏହଜା ଯେଉଁ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ

ଅଛି ସେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଗୈତରୀ କରିବାର ବ୍ୟୁତି
ସରକାର ଦେବେ । ସନ୍ଦର୍ଭ ହୁଏଥାଏ ଦାଳିବାରୁ
ନିଶ୍ଚକ୍ରତାରେ ଛତ୍ରମେହୋଦୟ ବୈଷଣ୍ଵ
ଦର୍ଶନାର୍ଥେ ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଟ୍ ଗୁରୁତ ବାହାର କିଛି ।
ପଢ଼ିଥାଏ ବାଶମେଡ଼ା ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ
ରତ୍ନାର ନରର ପ୍ରଥାନ ପତକବାଟେ ବୁଲି
ନନ୍ଦପୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ । ଆଉ ଦିନମାନଙ୍କରେ
କି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ହେବ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଜାର୍ଦ୍ଦ ପାହାଇ ସେଥି ମରାବିଦ ।

ତୁରକମ୍ବହେଦୟ ପ୍ରାୟ ଦିନକାଳ କଲି
କାରେ ଅବସ୍ଥା କର ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ତେ
ପଞ୍ଚାବକୁ ଗମନ କରିବେ । ଆଶାର ଯେ ମହା-
ଲରେ ବୈଷ୍ଣବ ହେବାର ହୀର ହୋଇଥାଏ
ହେଠାରେ ଏକ କୃଦିତ ପରବାର ମଧ୍ୟ ହେବ
ଦରହାର ଉପକରଣେ ହେଠାର ପ୍ରଥାକଳିତ୍ତର
ଏବ ଅରଜନ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକର କରିଥାଏ
ମହାମାନେ ଘୋଷାକାର ପ୍ରସ୍ତର କରିବାରେ
ବ୍ୟୁତି ହେବେ ବୋଲି ସେ କିଞ୍ଚିତନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ କାହାରିକୁ ଲୁଗ ପ୍ରତି କରିବାର
ପ୍ରୟୋକ୍ତ କାହିଁ ଗତଦରବାରର ଲୁଗରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରାହ ହୋଇଥାଏ । ବସୁଜନେବ
ଦରେ ଅନିମାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋକ୍ତ ନାହିଁ
ଦେବନ ଯାହାଙ୍କୁ ଯେତେ ହାତ ପ୍ରାୟ ହେବ
ଜାହା ଧେନ ଅସ୍ତବେ କରିବ କରିଯୁଦ୍‌ଧର୍ଵିର
ଦଳ ଦେବବାବୁ କୌତୁକ ବୋଧ କରିବେ
ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ କୁହାପି ତାହା ଦେଇଥିବାର
ମୁକ୍ତ ନାହିଁ । ଅମ୍ବୁମାହେ କରିବା କରି

ଯେ ନାହାରୁକିମାନେ ପ୍ରଥାନକମିଶ୍ରଭଙ୍ଗ ଉପ-
ଦେଶ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବରିବେ ବିନ୍ତୁ ଅପ୍ରଦେଶୀୟ
ସାଜାମାଦେ ଲ୍ଲାଷଣ୍ଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ବ୍ୟତ୍ତିକୁ ଖର୍ମନ୍ଦରେ ଘେନନ୍ତୁ ନାହିଁ ପକ୍ଷିଗରେ
ଏସବୁ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦବନ୍ୟ ବରିବାର ଅନ୍ୟ
ବୋଣଦିଠାରେ ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଉତ୍ତରମନ-
ହୋଦ୍ୱାଳ ଅଭିର୍ଥଜା ବିମିତ ବନ୍ଦ ପ୍ରାୟ
ସାହି ବି କୁଳକ୍ଷତ୍ରକୁ ବ୍ୟୟ ହେବ । ଗବଟ୍ଟ-
ମେଘର ଅଛାଳ ଯେମନ୍ତ କର୍ତ୍ତରପରମୟ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଘରବିଜ କର୍ତ୍ତର-
ଥଳି ପୂରୁଷକୁ ଏଥରେ ଏତାଗମ
ବ୍ୟୟ ସାମାଜିକ ନୃତ୍ୟ । ସମୟକୁ
କିମ୍ବା ବରି ଦେହ । ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟୟକୁ
ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କହନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବମାନେ ମନ୍ଦ ଏ
ବ୍ୟୟକୁ ଅଭିନ୍ଦନ କୋଥ ବରାପରୁ କିନ୍ତୁ ଧନ୍ତା-
ନ୍ଦରେ ଲକ୍ଷାକ୍ଷର୍ମ୍ଭାବେ କର୍ତ୍ତରପରମ୍ପରା ଅପରା-
ଧା ନ ବଲେ ଥର ଦେଖିଲେବନାମାନେ କିନା
କରିପାରନ୍ତି ଅଭିନ୍ଦନ ଏ ବ୍ୟୟ ଦେବାଗାନ୍ତ
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଘ ଶୁଭାର କରାପରୁ । ସେ ଯାହା-
ଦେଇ ଧନବ୍ୟ ବିଷଦ୍ଵରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଘକାଳ
ଦିନ ଉତ୍ସମ ସତ ନାହିଁ କେଉଁବ୍ସି ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗରେ
ଦ୍ୱାରା ଅଭିରକ୍ତ ବ୍ୟୟ ଦେଲୁ ଓ ଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ବମୁକ୍ତ
ହେବାର ଯେ ଲୁଚର ଆମ ଥର ତାହା ଏହି-
ବାଟିନେ ଗଲିଗଲା ।

ବାଣିଜ୍ୟର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ।

ଗର୍ଜଧ୍ୟାହର କଟକଷ୍ଟାଧ୍ୱାର୍ତ୍ତ ପଦିକରେ
ଦେହ ଲେଖିଅଛିବିନ୍ତି ଯେ କଟକରେ ବାଣିଜକ
ଯେଉଁ କରିଥିଲୁ ଜାହାଙ୍ଗେ ବାରିଜହାରି-
ଇର ଚର୍ଚାରତା ଦେଇଥ ବୃଦ୍ଧି ଦେଇଥିଲୁ । ଦେ-
ବୋଲିନ୍ତି ଯେ ସୁବେ ୧୦ ରେ ଅକ୍ଷୟମସ ଲେ-
ଖୁସ୍ତ ଶାବ୍ଦୀମାନଗୀର ଦୋକାନ ଥିଲା ଓ ଦୋ-
ବାନିମାନେ ଉତ୍ତମନିରେ ପ୍ରବ୍ୟ କହିଥୁଲେ । ପ୍ରତିକି ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା ଅଢକ ଦେ-
ବାଗ ଦୋବାନିମାନେ ଏହ ଅନ୍ତରୁ କଣିବା-
ହାରଣ ଘରୁଣ ପୁରୁଷ ରାହ ଗର୍ବ ବରାପରିହାନ୍ତି
ଓ ସେଥିର ଉଦ୍‌ଦିତର ମୁକ୍ତିପଦେ ଲେଖିଲୁ ଯେ
ଏହ ଦୋବାନା ପ୍ରବ୍ୟ ଦେବାଳ ନିକଟରୁ ଯାଇ
ପ୍ରବ୍ୟ କଣିବା କଲାଗେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକଟ
ର ଭାବ ଗୁରୁତବ ଓ ଜାହା କାଣିଲାଗୁ ପରିଦ
ଧେର ଅଧି ଅପଣା ପ୍ରବ୍ୟର ଜାଲକାରେ ପଢ଼
ଏହ ଅଣା ଦିଶା ବର ଗର୍ବ ଦକ୍ଷ୍ୟ କରିବାର
ମୋଷକ ଦିଅର । ଏହରସେ ଫଳ ଏହ

ହୁଅର ଯେ ସମସ୍ତେ କିଛି' ଉଠା କରନ୍ତି ଓ
କାହାର ଉପରୁ ପବାର ଲାଗୁ ନ ହେବାର
ପଶିଗେଣିଥେ ଦବିକର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଅନ୍ତେ
ସବ ଦବିକାକୁ ହୁଅର । ଅବଧ ଏ ପ୍ରକାର
କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଉତ୍ତମତଃପେ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ
କାରଣ ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀ ନାଥ ଅଚାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
ଯେ ଉପେ ବଜାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇଛି ସେଥିରେ
ବୋଥ ହୁଅର ଯେ ଅଛିଲମ୍ବରେ କେତେ
କୋବଙ୍କ ଖବା କିମ୍ବାହର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ
ଦେଖିବାକୁ ହେବ ।

ଉପ୍ରୟୁଷିତ୍ବ ଘଟିବା ଏବା ଲମ୍ବ ଦେବାନ୍ତଙ୍କେ ହୋଇ ନାହିଁ । ତେଣାୟ ବେପରିକି
ମଧ୍ୟରେ ଏଥର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ପରେ
କଟକରେ କେତୋଟି ଲୁଗାମହାଜନ ଚାଲିଗ
ମମସ୍ତ ଦେବାକୁ ଲମ୍ବ ଲୁଗା ଯେବାରଥୁଳେ
ଏବେ ମାରାନ୍ତି ଓ ତୁଳପରିଅ ଦୋବାନୀ
କେବଳ ସବୁ ବକାରରେ କସିଥିଲୁଛି । ଏମନ୍ତ
ନୁହି ସବାକୁ ମନ୍ଦିରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲା ଲୁଗା ଯାଇ
ବୁଲିଥିଲୁଛି । ବକାରରେ ଏକ ଯାନକୁ ଲୁଗ
ଦିଶିବାକୁ ଗଲେ ଆଉ ଦୋବାରମ ନେ ଉଠିଲୁ
ମୂରରେ ତାକପଢ଼ାଉଥିଲୁଛି । ଏଥର ଜାଗ୍ରାୟ
ଯେ ଦେମାନଙ୍କର ଅଥବା ଦିନ୍ଦ୍ୟ ହେଉ ଏହି
ଫଳରେ ଯାହା ମେଳେ କହୁଥିଲୁଛି ଯେ ଅନ୍ତରେ
ବଜାର ମାନ୍ଦାପରିଅଛି ଅମୃତନ୍ଦିନ
ଦିଗ୍ବରେ ତାହା ସତର ନୁହଇ କେବଳ କହୁ
ଦେବାନୀ ହେବାର ବିବ କେଉଁପରି ବନ୍ଦୁଆ
ତାହା କଣାପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଦୋବାନୀ ଅନ୍ତରେ
ଦେଲେ ବୋଲି ମୋବେ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ଵାକହାତିରି
ପ୍ରଦ୍ଵ୍ଵା ବିଭିନ୍ନ ନାହିଁ । ଏ ଯେବେ ଅନ୍ତରେ
ଦିଶିବାର ମମ୍ବ ଥିଲା ତେବେ ସବୁ ପେଣା
ପ୍ରାହିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୃଥମେ ଆଉ ଦୋକାନରେ
ବସି ପଥକଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ତବନ୍ତେ ଯାହିଁ
ଏହି ଅନ୍ତର ଗରିବାମର୍ଦ୍ଦ ଫଳ ଏହି ହେ
ଯେ କେତେ ଦୋକାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତି ରହିଦେଇ
ଏ ସେଇମାନେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଶାହର ରଜ
ର ରଜିଥିବେ ପରିଘେଷରେ ତାହାଙ୍କର ରଜ
ହେବ ଏବୁଦ୍ଧରି କୋଥ ହୃଥର ଯେ ଦୋକାନ
କୁଣ୍ଡ ହେଉଥାହି କେଲି ବାଣିଜୀବ ପ୍ରକାଶ
ଦିନର ହେଉ ନାହିଁ । ବାରଣ ବାଣିଜୀବରି
ମନେ କେହି ଜହାନ ରଜକ ଅଳ ରେ
ଦିଶିବା ସମ୍ବନ୍ଧାନ ଦେଖାଯାଇ କାହା
ଦେବାନ ବସିରେ କର ଗସ୍ତ ହେବାର ଥିବା
ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚତରର ବୋଲୁଯାଇ ନ ପାଇ

କରିବା ବଢ଼ିଲ
ଏମନ୍ତ ହୁଅ
ଜ ହୁଅନ୍ତେ
ଲାଗ କରିବାକୁ
ଜାଗାରୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ବେଳିଯ „
ହେଉ ଜାହିଁ କେବଳ ଅପଣାନଥରେ ଏ
ହୋଇ ସମ୍ପ୍ରେସ୍ ମଗ୍ନିପାତ୍ରକାର ଉପାୟ କରି
ଅଛିନ୍ତି ।

ବାଣିଜ୍ୟକ ରିଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା
ଧେନେ ନିର୍ମଳ କରିଥାଇଛି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ
ଦେଇର ବିଷୟରେ ଓ ଶ୍ରାଵକଙ୍କ ଅବଶ୍ୟା ମଧ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଥାଇ ଦେଇ ପଥର ଫଣ୍ଡୁ ଅଛି ।
ଦେବାକିମନ୍ତ୍ରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇ-
ବାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରାଵକମନ୍ତ୍ରେ ସହିତରେ ଚାରିପ୍ରକାଶ
ପ୍ରବିଧ ପାଇଥାଇଥାଇ ତେ ସୁଖିବା କ୍ଷମତାପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି
କି ବରୁ କିମ୍ବା କରିବାର ସମ୍ଭାବନାରେ ପରି-
ମୋତ୍ତ କରି ପାଇମାହାନ୍ତି ଏହିଶେଷ ସେମାନଙ୍କର
ମାତ୍ର ଦିନରେ ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ହୋଇ ଅମୂଲ୍ୟ ।
ଅନ୍ତରେ ଏପରିକର ଅବସ୍ଥା ବ୍ୟବହାର ଅଛି କରିଲୁ
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏତେବେଳେ ଦେଖିଯାଏ ଶେଷ
ସମ୍ପଦେ ପ୍ରବିଧ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ
ଯଥବାଲରେ ମୂଳ ଦେବରୁ ଜିଜାନ୍ତ ବୁଝିବ ।
ଏ ସ୍ଥାନ ଏତେ ଅଭିନ୍ନ ବର୍ତ୍ତି ଦିନରଥୀରେ
କିମ୍ବେ ଗାସକରି କରିବ ଅକ୍ଷୟବନ୍ଧୁ ହେବା
ଦିମାନେ ସୁଦା ଯଥବାଲରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରାପ୍ତ
ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହନ୍ତି । ଶ୍ରାଵ-
ବିନାଜିକାଳିର ଟଙ୍କା ନେଲେ ଦୋକାନମାନେ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଟଙ୍କା ଦେବେ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରାଵକ ତେ
ଦେବାକୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ପରେଷିତା ଦେଖୁ
ଦୋକାନକୁ ଶ୍ରାଵକ ଅପେକ୍ଷା ଦେଖୁ
ଅଦ୍ୟାରେ ଅଥବା କଷ୍ଟର ଦେବାର
ଭରତ କଗଣ ଭାବୁର ବ୍ୟବହାର
ଯେବେ ଠିକ ନ ରହିବ ତେବେ ଶ୍ରାଵକମାନଙ୍କ
ପତ୍ର ଦେଖିପେ ଅବର୍ଗ୍ନ୍ୟତ ହେବ ? ଦେବାନ
ଯେବେ ସବଦା ଠିକ ରହିବ କୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞ ବରିବ
ତେବେ ଶ୍ରାଵକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେମାତ୍ରେ
ଟାଲିମି ବରିବେ ଉତ୍ତାଳୁ ମେଶମା ଦେବ
ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରାଵକଙ୍କର ଭାବୁର ବ୍ୟବ-
ହାର ଦେଲେ ଅର୍ଥ ଦୋଷବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ନାହିଁ ।
ଅତେମାନେ ଏହି ଅଗ୍ର କରି ବ ଯେମନ୍ତ
ଦୋକାନମାନେ ମହାରେ ଅଥବା ଶ୍ରାଵକ
ହସ୍ତବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେତୁମୁଣ୍ଡରେ
ମୁଲ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଦେଇନ୍ତିରୁ ।

ଦୁଷ୍ଟ ନୂପୁରେ ଲୋକର ଚରମପଦ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ
ଅନୁଭୂତି କଣାରେ ବିଶ୍ଵାସର ନାହିଁ
କୁ ଜାହା ଯେତେ ଦୂର ହୋଇଥାରେ କହିବ
ତୁମ୍ଭୁ ମନ୍ଦରୁ କରିବାର ଉଚିତ । କଣ ଦେ-
ଖାର ପଥ ଉଚ୍ଛବିଦ୍ଵାରେ ହେଲାନ ଓ ଗ୍ରାହକ
ଦେଇର ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ହେବ ଓ ବାରିକ୍ୟର ଯେପ-
ରାଜ କାହାର ହେବ ବନ୍ଧୁନୟ ଜାହା ଦେଖିବା-
ର ଅଧିକ ।

ପ୍ରଥମ ଅଳ୍ପକରଣ ।

ଅମ୍ବେନାକେ ଏହି ପୁଣ୍ୟବିହାର ଗୋଟିଏ
ପବଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶବ୍ଦ କରି ପାଠକଙ୍କ
ଜୀବନକରଣ ପଦାର୍ଥ କଲେବୁ । ମରୁଦମା
୧୯୮୩ ଅଧିକ ହେବ ଉଦୟ ଶୋଇ ଏ-
ପାବଜଳାଳ ପଲକ ଜଳାରମଣେ ଥିଲା କିମ୍ବା
ମାତ୍ରହେଲେ କଳେବୁ ଅଧିକର ମୁଦେଇ ମନଦ-
ଧା ଚାରିବାରୁ ଉତ୍ତାନ୍ତବ ଅସ୍ମତ ହୋଇ
ପ୍ରବୃତ୍ତିର ହେବ ର ଜଳନ୍ତର ତ ହା
କୁରି ହେଉଗଲା ମରୁଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୂରିବ-
ପାଇଲା ଏହିପଥ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହି
ବ୍ୟକ୍ତିମା ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରପତା କିମ୍ବା
୧୦ ଏମରେ ଗ୍ରା ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଠିକରେ
କାହାଯିବା ହେଉଥିଲା । ୧୦ ପ୍ରକଳ୍ପ ମନ୍ଦିର
ଫୁଲରଥରୁ ମଜ୍ଜେରିବା ହମଦ୍ରିଗେ ପଣ୍ଡାପଠି
ବାଜାରାବନପୁରେ କେନ୍ଦ୍ରପତାର ରଟେନ-
ମ୍ବର ଖୋଲାପଣେ ତାର ହେବ ଜଣେ ବନ୍ଦ ହାତ-
ରେ ଯେବେ ଅଧିକରଥରେ ଏକ ପାହାର ପଟ୍ଟ
ପୁରିପେନେ ଓ ହେଠାରେ କଳୁଥିବା ଧାରୁ
ନଗରପାଇୟେ ୦ କୁମାର ବ୍ୟସର ମଧ୍ୟରେ
ଯବେଳେ ନାଥପାଇଲୁ ଘେହାଇ ଦେଲେ
ଏହିପଥ ଟାଙ୍କେ ଉତ୍ସବ ଦିନ ଉପରିକଳେ ବନ୍ଦ
ବନ୍ଦିଲେ ଏ ଯେବେ ଅକ୍ର ଗୋଟିମାଳ କରିବ
ଏହେ କୃତ୍ୟାନ୍ତରୁ ତେ ଧରେ ହତାରଦେବୁ ।
ଏ କରୁ ଅଧିକ କେତିବୁ ଫେରିଗଲେ ।
ଯବେଳେ କେବେ ଜଣେ ମୁକଳମନ ଗୁରୁ
ପାଇଁ ହେଲେକ ମନ୍ତ୍ର ମନିକରେ ଶୁଣିବୁ
କୁଣି ବରିକାହୁ । ୧. ଦେବମହାଶୟ କି ଦେ-
ବୁନ୍ଦ ଏହାକି କାହାରୁ କଲେ ଜାହାନେ ଦିଲେ
ଏହା ହୋଇଥିଲେ ଜଣାଯନ୍ତା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନାକରଣରେ ସେ କିମ୍ବା ସମୟରେ
ଏହିପାଇଁ କରିଥିବାର ପମାଣ ଲୋକଙ୍କରୁ
ଏହିଯାନ୍ତିରେ ବୋଧ କରିଥିବାକାରୀ କିମ୍ବା
କରିବାରେ କାହିଁକିର ନିତ୍ୟ କାହିଁକିରିବାକାରୀ

ଏ କରିବୁ ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯାହା ହେ-
ଉ ମରଦମା ଯେତେବେଳେ ନିଷ୍ଠାରେ ହେଇବାରୁ
ତେ ମୁଦେଇ ଆପଣା ଦ ବର୍ଷ ଶାନ୍ତ ରହିଲା
ତେତେବେଳେ ଅମୂଳକଙ୍କର ବିଜ୍ଞ କହିବାର
ନାହିଁ । ତିନ୍ତୁ ସଥାଗଣ ହଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ଅମ୍ବେମ ହେ ବୋଧ କରୁ ଯେ କରିଛିମେହି
ଆଇପ୍ରୋଟ୍ ସାହେବଙ୍କ ନିରିତର ଉପସ୍ଥିତ
ସନ୍ନାନ ନେଇନ୍ତି ତଥା ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ପମ୍ବଦୂରେ କର୍ମ ଦର୍ଶନା ହୋଇବା
ପାରେ ହିନ୍ତୁ ଦେବତାଙ୍କ ଅଭିଭୂତ କରିବା
ଅବେଳି ଇଂରଜଙ୍କ ମୁହଁକ ଅନ୍ତରୁ । ସେବନ
ଛନ୍ଦମ୍ଭେ ଅନ୍ତରେ ମୋଟିଏ ମୋରଦମାର ଦର୍ଥା
ଲେଖାଥିଲ ଓ ଯେବେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟର
ପେମାଳଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ସକାରେ କୌଣସି
ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବ ତେବେ ଅନେକ ଲେବ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇପାରନ୍ତି । ନାଲି-
ମେ ହେଉଗୁ ମୋପଥର ଶାମ ଶାମରେ
ଇଂରଜମାକେ ଦୁଇଅକ୍ଷରୁ ଏବେଦେଲେ
ଧେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଟିନେଇପେ ଦୃଢ଼ି ନ ରହିଲେ
ତେତେବେଳେ ପ୍ରଜାଜର ବିଜ୍ଞ ହୋଇପାରେ
ଅଚ୍ଛାନ ଅମ୍ବେମ କେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଯେ କରିବି-
ମେହି ବଜାଳ ଆଇପ୍ରୋଟ୍ ସାହେବଙ୍କ
ରହି ପ୍ରତି ଦୃଢ଼ିପାତା ଗେଲା ।

ସାପ୍ରାହିକ ସଂବାଦ

ଅଧିକ ପ୍ରେସର ଲାଇସେନ୍ସ
ଶକ୍ତିଶାଖରେ ଏବଂ ଗ୍ରିଜୁ ଦେଇରେ ଏବଂ ବାର୍ଷି
ମାରିଥିବାର ତାହାର ନାମରେ ଫ୍ରେଣିଟିପା-
ଣରେ ବଚ୍ଚିର ହୋଇ ଏବୁବା ଅର୍ଥଗୁ
ଦେଇଥିବାରୁ । ମୁଦ୍ରର କହେ ଯେ ଯାହେବଳୁ
ଉପରେ ତାହାର ଦିଗମ୍ବର ମାରଣା ଥିଲ ତାହା
ମାରିବାର ସେ ପ୍ରକାର କଲେ ବୌଧି ଉତ୍ତର
ଲେବରୁ ବାଟରେ ଦେଖା ପାଇଗଲ କଥା
କହିଲେ ରଜଙ୍ଗନ୍ତିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଦେଇବଳ
ମନ୍ଦିରେ ନାମମାତ୍ର ଅର୍ଥଗୁ ହେଲେ କ୍ଷେ
ମ୍ବାର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛଵ ଯେ ବିହଳ କଷା ଗୁରୁତର
କରେ । ତତକଲେବଳାମ୍ବ ଅନ୍ତରେ

ହୃଦୟ ନାମକ ଦୟାରେ ଶ୍ରୀ ପଦାବ ପତ୍ରରେ ଅଛି ଯେ ତତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ପରାମର୍ଶ ପରା ବ୍ୟବସାୟ ଲେଖ ହେବାର ଦୂରୀପଦ୍ଧତି ଜୀବେ ଥିବା

କୁ । କପ୍ରଲେବମାନେ ତିଠାର ପରିଷରେ
ମଦର ଧୂର ସାମାଜିକ ଅଳିଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ
କରିଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ଶୁଆଇବିଲୁ
ହେଲେ ତିଠାର ନ ଦେଇ ନବ ଦେଇଥିଲୁ
ଓ ଏମନ୍ଦଲେବ ଅଛିଦୂର ବି ଯେହିମାନେ
ନବ ବନ୍ଦହାର ନ କରିବି କିମ୍ବାରେଣୀର ଲୋକ-
ଙ୍କର ନିଯା ଏହିଅବସ୍ଥା । ଯେବେ ଏମନ୍ଦ
ହୋଇଥିଲୁ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଥ କରି
ତିଠାରବାଲମାନେ ଗ୍ରାହିର ବଢ଼ା ବିଦ୍ୟ
କରିବି କୁ ଅଗ୍ରମୁକେ ଅଉ ବିନ୍ଦଗାୟ ଲୋଧି
କରି କ୍ରିକ୍କଟ କରିବାର ବେଳକାହିଁ ॥

ଇଂକ୍ଷସ ନଗାନ ଶୁଦ୍ଧକରିଅଛନ୍ତି ବପଳା
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ଏବଂ ଅଯୋଜାରେ ପଥ୍ର ଫଳକ
ଜୟବି ଏବଂ ବିଜିତ୍ୟ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ବରଦା କରଣ
ବରଦିମେତ୍ର ଗେଡ଼ିଏ କମିଶୀ ସୁପନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବିପ୍ରକଳେକ୍ଟ୍ସ ବାବୁ ହେମଚନ୍ଦ୍ରବଜନ
ଏବଂ ବେଳୋପ୍ତ ସର୍ବ ଅବତ୍ରି ॥

ହନ୍ଦପ୍ରେସ୍ ଅଚାର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କାହିଁ
ପଥଶୁଭରତ ରମକର କଥବାବାବ ଟ୍ରେନ
ବ ରଣ ପ ଖିରେ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦିନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହାର ଉଲ୍ଲବ୍ଧି ପ୍ରତି ମାହରେ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଲେଖି ଏ ରେବା ଦିଅଛି ॥

ମୁଖର ଏମନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପାଦ
ଏହାର ମୌଳିକ ର କେବଳଜାହା ଭୟର କରି
ଅଛନ୍ତି । ଏହାର ପଥକୁ ଜଗରରେ ଉଠି
ବଢ଼ିଏ ପଞ୍ଚ ସବୁକ ଯେଥି ହେଉଥାଏ
କରୁଥିଗରେ ଦେବଳ ବିଲାପ ଧୂମ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ
ଜଣେମ ସ ତା କୁରା ସ ଅବିମେ ଏତେକେ-
ର ପିଲାରୀ କରିବ । ଅମ୍ବୁମାନେ ରଗସ କରି
ଯେ ସବୁକାନ୍ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଦେଶେରୁତିବ
ପାରିବ ଓ ଆଶ୍ରମ ପଠିଲବାର ଅଶ୍ରୁ ଶୀଘ୍ର
ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ବଜ୍ରଳା ରେତିକୁର କେନ୍ଦ୍ରଲକ୍ଷ ଦେଇନ
ବରି ହେଉଥିଲ ମଧ୍ୟକ ୪ ୯୦୦ ଲକ୍ଷ
ଅରଣ୍ୟ ହେଉ ବର୍ଷିକ ୪ ୫୦ ଲକ୍ଷ ନଢ଼ା
ପ୍ରମାଣ ହେଉ ୩୦୦ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ବତନେଷ୍ଠ ଉତ୍ତିଥିଲା ଦେଇବ
ବର୍ତ୍ତିର ବହନକୁଣ୍ଡ ସେ ହେତୁ କର୍ମକରକ
ମନେ ଏକ କର୍ମକ ଅସକଣ ମୁହଁତ୍ର । ଯେ
ଦେହ ଏକର୍ମ ପଣ୍ଡାରେ ମଧ୍ୟ ବୌଦ୍ଧି
କେଣ୍ଟିଲୁ ଲେବକୁ ଦେଲେ ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବ । ଏ
ଘେଟି ଶୁଭମ୍ୟାଦ ଅପର ।

ବର୍ଷମାନରେ ଏବର୍ଷ କରୁଗୁଣ ଫଳକ ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ଦେଉଁଜଗଞ୍ଜ ଓ କଟଥରେ ଗୁରୁଲ ମହାନ
ତ୍ୟାଗ ଓ ଅଛି ଅନେକମୁଖ୍ୟରେ ଏ ଯ ଚି
ଜାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲୁ ପଳାଇବ ଆନନ୍ଦବ
କୀମା ନାହିଁ ।

ଇତ୍ତାନଗରର ମହାନ୍ତି କଳଦତ୍ତଙ୍କ
ଅଧିବାୟ ଜାହାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ବାଲଗେତାହାଙ୍କ
ମତ୍ତର ବର ଇଷ୍ଟାକପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କଳେକ୍ଟରଙ୍କ
ପ୍ରାଚୀନ ଗର୍ଭୀ ମିଶଗୁଳ ସହେଦ୍ରୀ ଅର୍ପଣ
କରିଥିଲା ।

ରେଣ୍ଡେର ମହାରାଜା ଏଲାହାବାଦରେ ଛଳେ
କ ମୁହଁରାଗିର ନିମିତ୍ତ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ଏହି କଲେଚରେ ପୋଟିଏ ସଂସ୍କୃତବିଦୁତି
ସଂସ୍କୃତବିଦୁତି ନିମିତ୍ତ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି
ଅଛି ।

କିମ୍ବା ପରୁ ମାଞ୍ଚର ଜେଲ କରଦିମାନଙ୍କ
ବପ୍ରାହିରେ ପୁଣ୍ଡିଜ ଗହମନଇବା ଦେବାର
ଶମ୍ଭୁ ଥାଏ । ଏହିଦେବର ସାଥାରେ ମୋଳି
ମାଜେ ଗ୍ରାମ ଗହମନଇବା ପାଥକୁ କାହାର
ବାଜୁର କର୍ତ୍ତ୍ଵାର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଗ୍ରବୀ
ପଥର ଗାର ପ୍ରାଣଧାରୀ କରନ୍ତୁ । ସାଧର
ବିଜମାନଙ୍କୁ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବିଷ୍ଟ ସାଥାର
ଦେବାର ରହିବାର ହୋଇଥାଏ ।

ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ ଛଳରେ ସଥାରୀ କାହିଁ
ହେବୁଗ ଯେ ସବଳ ଦୂରି କିମ୍ବା ଯାଏ ଅନେକ
ଶୁଳ୍କରେ ଭାବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଅ ନ ଯାଏ
ଏହି ଉତ୍ତରଦୟମ ମିଥୁଳୁ ଏହି ଅଜାନ୍ତରେ
ବିବାରିତ କରିଥିଲୁଣ । ତତ୍ତ୍ଵ ରେବେନି
ଜହୋର୍ତ୍ତ ପଞ୍ଚମ ଆଖ୍ରୀ ଦେଇଥିଲୁଣି ବ ୧୨
ସୁର ନାମେ ଯେ ସବଳ ଦୂରି କିମ୍ବା ଯାଇଥାର
ଭାବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଦାନ କରି ହେବ
ଭାବି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେବ ବୋଲିଲୁ ଦୂରିକ୍ଷେତ୍ର କର
ବାବୁ ବର୍ତ୍ତମେଣିଲୁ ଦୂରି ଦୂରି ମୂଳ୍ୟ ୧୫
ବାବୁ କୃତ୍ପରି ।

କରିବାରେ ବୁଝନ୍ତିମାର ସାମନ୍ତର ଜଣନ
ଦିପ୍ତିଧୂରେ ଥଥାବିବାହ, ପ୍ରତିକିଳି-
ବାଲ୍ମୀକିବାହ ଦିବ୍ୟାରୁତ ବରଷା ଦିନରେ ବିର-
ଦାର ପଞ୍ଚତମ ଦିନ ଏକ ହଜା କରିବାକୁ କହ
ଅଛନ୍ତି । ୧୯୭୮ ବ୍ୟାମହୋତ୍ସବ ବିନିଷ୍ଠା
ବିଧି ୧ ୧୯ ଓରୁ ତମ ବୌଦ୍ଧପାତ୍ର ପରିଷେଳା

କବାହି ନ ହୁଏ ବା ଧ୍ୟାନ ଶୀଘ୍ର କରିଲେ ଦେଖି
କବାହି କୋଣ ନ ପାଇଲି ଏହି ସୀମାନ୍ତରେ

ପ୍ରତ୍ୟେକି ଦିବାହିରା ସ୍ଥାନେକିମୁଁ ବହି ଦିଲୁ
ଦେବାତ କର ମନ । ଶେଷ ପୂର୍ବମେତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେ
ଅବଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ହଥଦାବାବା ପଚଳିବିହେ
ଲେବ ଏଣ୍ ର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତାରେ ଫିରାଇ ବିହୁଙ୍କ ହ
ହେବେ ? ଦିଲ୍ଲୀଶ୍ଵର ସ୍ଥାନେ ବିହୁଙ୍କଠା
ପାଇବେ ? ଛିଂଲଗୁଡ଼ିକୁ ଲଲେ କାହାର ନ ଯାଏ
ଏହା ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷମାଦରକ ଯଜ୍ଞା । ଆମୁନାନ
କର ଧର୍ମପତ୍ର ଏହି ସତକ ସବୁନୁ କାହାରୁ
ଦିମୟ ଗଲିବ ଗଢ଼ି ଅତ୍ୟର କୋଇ ନ ପାଇଲେ
ହେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର ନ ପାଇଲେ
ହେ କାଳର ପୂଜା, ଦିଲାଦିଲି ପ୍ରକୁଳ କୁଷନ
ଦେଖା ଅବଶ୍ୟ ବିଧଳ ହେବ ।

ମାତ୍ରାକର ପ୍ରଥାନତମ ବିଷ୍ଣୁକଥା ସିଂହାଲ
କରିଅଛନ୍ତି ଏତଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନଗଣ ବାଲ
ବଳ ହୁଏ କର ଗପଥ ତ କର କେବଳ
ବଳଧ ପାଠକର ମିଥ୍ୟାକଥା କହିଲେ ଜାହିନ୍ଦୁ
ଦଶ ହେବ ନାହିଁ ।

କଲିତା ମେଡ଼ିକଲ କଲେଜ ଓ କ୍ଲିନିକ
ହାସପାତାଲ, ଏ ଦୂର ହାଜରେ ଜୀବନ
ଲେଖାଏ ତ ୧୦ ଟ ଦେଖାଯୁ ସ୍ଥଳୁ ଗ୍ରହଣ
ଅମର୍ବାୟ ଚିକିତ୍ସା ବିଷ୍ଣୁ ଦେବ କାର
ଚକ୍ରମେଣ୍ଟ ଚକ୍ରମ୍ ଆଜି ଦେଇଥିଲୁ
ଏମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ତ ୨୨ ଟା ବି
ମ୍ବାର କି ହୋଇଥିଲା ।

ହୁନ୍ତପେଟ୍ଟି ଅଚ୍ଛା ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ବମେଇଗେ କେବେଳ ଲୋକ ସତ୍ତଵର ଓଳାଟ୍
ପାଇବେ ବଳିବାର ଫୁଲମ ଜହାଙ୍କୁ ବାହୁଦ୍ଧାର
ଭରିବା ଅପରାଧରେ ଧୂଳିକରି ଗୁଣଶ ବିଲ୍ଲାର
ମାନକ୍ଷେତ୍ର ହେଲାକଳ ଦୋଷ ସାବଧନ କରି
ଅର୍ଥଧ୍ୱାନ ନେଲେ । ଦାଉକୋର୍ତ୍ତରେ ଅଧିକ
ହେବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଲା ଯେ ବଢ଼ିବର କିମ୍ବା
ପାଇବେ କୁମର ଭରିବା ଅପରାଧ ନୁହିଲା
ବମେଇରେ ବାଟ ଗଲିବାରବଠିଏ ଜରିଯାଏ
ତମିବାର ଲାଖ ସାହା ହିମେପି ଆପଣ

ସମ୍ବାଦକ୍ଷତା କିଟକିଟିରୁ ୫ ୧୦ ଟଙ୍କା
 ଏହାରେ ଲାହା ବ୍ୟାପକରିବାକୁ ୨
 ଯେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟରୁ ୨ * ଟଙ୍କା ୨୫
 ଏତିନାକିମ୍ବଳ ଅଲ୍ୟାର୍ଥନା ପଣ ୨୮
 ଦେବେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ୨ * ଟଙ୍କା
 ଅନ୍ଦକୁ ଦେବାକାଳୀ ୨୩ ଦିଗବି
 ସମ୍ବାଦକ୍ଷତା ଦେବେ ୨୪ କିଟକିଟିରୁ

ପାଇଁ ଥିଲେ ନେଇ
ଏହି ପ୍ରାଚୀକରଣ କରିବେ ଯେ
ଦୟା କାମରେ କଷ୍ଟ କୁଣ୍ଡଳରେ
ଦିଶିବେ ।

ତରିକାରୁକୁଣ୍ଡନବନ୍ଧୁ
ଗବର୍ଟମେସ୍ୱର ଲେଖନକୁ
ହେବାରୁ ନିର୍ମଳକାନ୍ତି
କଣ ନେବାରୀର ଦରଳା କା
ହୋଇଅଛି ।

ତେବେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦିନର କରୀ
କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଆଗ୍ରହମାନୀ
କରୁଥୁ ପେ ଦ୍ୟୁମ୍ନାରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପୁରୁଷ କର
ମନ୍ତ୍ର ମହାତ୍ମାର କର୍ମଚାରୀ
ଦୃଢ଼ିତେଜନ ଦେବାନ୍ତ ଶିଖ
ଭାବା ବହୁତେକ । ୧୯୫
ଦୃଢ଼ିତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କେତନର ଆଗ୍ରହ
ରହିଛନ୍ତିବା କି ଦୟାକ ନ୍ତି
କରୁଥିବ ହେଲା ? ଯେବେ
ଜେବେ ଏଠାରେ ଯେ ଗୋଟିଏ
ଥିଲା ଯେ ଯାହାକର ଅଳ୍ପଦିନ
ଦୃଢ଼ି ହୋଇଯାଇ ଜାହାନ
ଦେତନ ଫେରିଦ୍ୟୁମ୍ନିକ ଏକ
କାଳରେ ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ

୧୯୫୮

ବାବୁ ଶାନ୍ତାଧିମୁଖ୍ୟଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
,, ଗରେଗରତ୍ତ ମହାପାତ୍ର

১৮৩

„ବିଜ୍ଞାନକାରୀ”

„ଶ୍ରୀନାଥବ ମହେସୁ

„ଅମ୍ବଜୀ ଅନ୍ଧଗଳ

ହରେକୁଣ୍ଡ ମହି ଛନ୍ଦକ

ଜରମ୍ବୁଦ୍ଧ ଶବ୍ଦ ବା

ଏହି ଭାଲମ୍ବାଣିକା ସତର
ଦକ୍ଷାର କୁଟକୁଟିଙ୍ଗ କୁମ୍ଭାଳଙ୍କ
ମୁଦିଇ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଇ